Stuk **15** (2002-2003) – Nr. 8-B

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

5 december 2002

ONTWERP VAN DECREET

houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003

BELEIDSBRIEF

Brusselse Aangelegenheden

Beleidsprioriteiten 2002-2003

BELEIDSBRIEF

Vlaamse Rand

Beleidsprioriteiten 2002-2003

VERSLAG

namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Luk Van Nieuwenhuysen.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Brigitte Grouwels, de heren Walter Vandenbossche, Eric Van Rompuy ;

mevrouw Dominique Guns, de heren André Moreau, Stefaan Platteau, Francis Vermeiren ;

de heren Dominiek Lootens-Stael, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen ;

de heren Marcel Logist, Leo Peeters ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers :

de heren Ludwig Caluwé, Jan Laurys, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Luc Van den Brande ;

de heren Jozef Browaeys, André Denys, mevrouw Claudine De Schepper, de heer Marino Keulen ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Roland Van Goethem, Karim Van Overmeire ;

de heren Rufin Grijp, Bruno Tobback ;

mevrouw Isabel Vertriest ;

de heer Dirk De Cock.

Zie :

14 (2002-2003)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

15 (2002-2003)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen

– Nrs. 2 tot 7 : Amendementen

– Nr. 8-A : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

---

Zie ook :

12-A (2001-2002)

– Nr. 1 : Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

13 (2002-2003)

– Nr. 1-A : Algemene toelichting

– Nr. 1-B : Toelichting per programma

16 (2002-2003)

– Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

1393 (2002-2003)

– Nr. 1 : Beleidsbrief

1400 (2002-2003)

– Nr. 1 : Beleidsbrief

INHOUD

Blz.

DEEL I. BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN 5

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER GUY VANHENGEL, VLAAMS MINISTER VAN SPORT EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN 5

A. Globale evolutie van het begrotingsprogramma 11.1 Brusselse Aangelegenheden 5
B. Beleidsbrief Brusselse/Hoofdstedelijke Aangelegenheden 5

– Van Brusselse naar Hoofdstedelijke Aangelegenheden 6
– De Vlaamse Gemeenschapscommissie als prioritaire partner van de Vlaamse Gemeenschap 6
– Het Nederlands in de hoofdstad 7
– De Vlaams-Brusselse media – een 'mediahuis' voor de hoofdstad 7
– De verruimde opdracht van Onthaal en Promotie Brussel 8
– Het Vlaams Brusselfonds 8

II. ALGEMENE BESPREKING BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN 9

– Algemeen – Beleidsplan 9
– Hoofdstedelijke Aangelegenheden 10
– Algemeen – Stadsbeeld 10
– Taalklachten en taalwetgeving 11
– Taalpromotie – Huis van het Nederlands – Kennis en gebruik van het Nederlands 12
– Afstemming met de Vlaamse Gemeenschapscommissie 13
– Kerntakendebat 13
– Brussel-norm 13
– Vlaams Brusselfonds 14
– Welzijns- en gezondheidsbeleid 14
– Uitbreiding van het Nederlandstalige zorgaanbod in Brussel 15
– Rusthuizen en bejaardenvoorzieningen 15
– Media 16
– Media en Promotie 17
– Onthaal en promotie en Cultuurcommunicatie 17
– Campagnes 17
– Onderwijs 17
– Brussel als studentenstad 18
– Cultuur 18

III. ANTWOORDEN VAN DE MINISTER 19

– Hoofdstedelijke functie – Wijziging titulatuur 19
– Taalwetwijzer 19
– Huis van het Nederlands 19
– Kerntakendebat 19
– Onderwijs en studenten 20
– Media 21
– Media en Promotie 21
– Vlaams Brusselfonds 22
– Gezondheidszorg 22
– Rusthuizen en bejaardenvoorzieningen 22

IV. INDICATIEVE STEMMINGEN 24

DEEL II. VLAAMSE RAND 24

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER PAUL VAN GREMBERGEN, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN 24

A. Globale evolutie van het begrotingsprogramma 11.6 Vlaamse Rand 24
B. Toelichting per basisallocatie 25

– Basisallocatie 12.01 – Communicatie 25
– Basisallocatie 33.01 – Subsidie inzake het communicatiebeleid in de Vlaamse Rand . . 26
– Basisallocatie 33.02 – Subsidies voor allerhande initiatieven inzake de bevordering van het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand rond Brussel 26

C. Beleidsopties voor 2003 26

– Bruegelproject 26
– VZW De Rand 26
– Onthaal en promotie en integratie 27
– Een nieuw Actieplan voor de Vlaamse Rand 27
– Voorlichting verschaffen over de (taal)situatie in de Rand & sensibilisering van de bevolking via een actief informatiebeleid 27
– Ondersteuning van het Vlaams verenigingsleven 27
– Sensibilisering van de anderstalige bevolking en ondersteuning van initiatieven die de integratie van anderstaligen bevorderen 28

II. ALGEMENE BESPREKING VLAAMSE RAND 28

– Algemeen 28
– Actieplan voor de Vlaamse Rand 28
– Rapport-Nabholz – Omzendbrief-Peeters 29
– VZW De Rand 29
– Bruegelproject 30
– Conferentie van Vlaamse mandatarissen 30
– Huisvestingsbeleid en grondbeleid 31
– Jeugd- en sportwerking 32
– Onthaal en promotie en integratie 32
– Media 33
– Ontwerp van gemeentedecreet 34
– Onderwijs 34
– Beleid van de Vlaamse ministers ten aanzien van de Vlaamse Rand 34

III. ANTWOORDEN VAN DE MINISTER 35

– Algemeen – Beleidsbrief 35
– Bevoegdheden 35
– Actieplan 36
– Rapport-Nabholz 36
– Onthaal en promotie en integratie 36
– VZW De Rand 38
– Bruegelproject 38
– Ontwerp van gemeentedecreet 39
– Huisvestingsbeleid en grondbeleid 39
– Jeugd- en sportwerking 39
– Media 39

IV. INDICATIEVE STEMMINGEN 39

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand besprak op 12, 14 en 18 november 2002 het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003. De bespreking had betrekking op de bevoegdheden van de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden (bevoegdheid : Brusselse aangelegenheden) en op de bevoegdheden van de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken (bevoegdheid : Vlaamse Rand).

Het ontwerp van decreet werd besproken samen met de beleidsbrief Brusselse Aangelegenheden (*Parl. St.* Vl. Parl. 2002-2003, nr. 1393/1), ingediend door de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, en de beleidsbrief Vlaamse Rand (*Parl. St.* Vl. Parl. 2002-2003, nr. 1400/1), ingediend door de heer Paul van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

De uitgavenbegroting werd verder eveneens besproken in samenhang met het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003. Over de behandeling van het programmadecreet in de commissie wordt verslag uitgebracht in *Parl. St.* Vl. Parl., 2002-2003, nr. 1438/10.

DEEL I. BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER GUY VANHENGEL, VLAAMS MINISTER VAN SPORT EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

A. Globale evolutie van het begrotingsprogramma 11.1 Brusselse Aangelegenheden

De minister schetst eerst kort de globale evolutie bij het begrotingsprogramma Brusselse Aangelegenheden. Vervolgens zal hij de beleidsbrief toelichten.

Met betrekking tot de globale evolutie van het begrotingsprogramma Brusselse Aangelegenheden kan worden gesteld dat, zelfs zonder het Vlaams Brusselfonds, het budget toeneemt. De niet gesplitste kredieten voor 2003 bedragen in dit ontwerp 31.880.000 euro (1,275 miljard frank). Bij de begrotingsopmaak van 2002 bedroegen de niet gesplitste kredieten 28.926.000 euro (1,206 miljard frank).

De gesplitste kredieten voor 2003 bedragen in dit ontwerp 1.663.000 euro (66,5 miljoen frank). Bij de begrotingsopmaak van 2002 bedroegen de gesplitste kredieten 1.494.000 euro (59,7 miljoen frank).

De gesplitste ordonnanceringskredieten voor 2003 bedragen in dit ontwerp 2.264.000 euro (90,5 miljoen frank). Bij de begrotingsopmaak voor 2002 bedroegen de gesplitste ordonnanceringskredieten 1.401.000 euro (56 miljoen frank). Na budgetcontrole werd het bedrag opgetrokken tot 1.497.000 euro.

Voor het Vlaams Brusselfonds is een machtigingsbedrag van 5.032.000 euro (iets meer dan 200 miljoen frank) ingeschreven, wat, afgezien van de indexering, de som is die ook in 2002 na de begrotingscontrole werd ingeschreven.

Initieel werd in de algemene uitgavenbegroting 2002 een bedrag van 2,479 miljoen euro (100 miljoen frank) ingeschreven. Bij de begrotingscontrole werd de vastleggingsmachtiging opgetrokken tot 4,958 miljoen euro (200 miljoen frank). Concrete projectvoorstellen of investeringsdossiers ontbraken evenwel.

De minister heeft daarom de Vlaamse regering kunnen overtuigen om de niet aangewende middelen van 2002 over te hevelen naar het budget voor 2003 (zie bespreking van het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002, *Parl. St.* Vl. Parl. 2002-2003, nr. 19/5-B). Hierdoor bekomt men voor het Vlaams Brusselfonds de facto een machtiging die 10 miljoen euro bedraagt, wat het bedrag is dat werd afgesproken in het Vlaams regeerakkoord.

Indien er bij de begrotingscontrole in 2003 blijkt dat er voldoende dossiers voor handen zijn, dan kan er alsnog aan de Vlaamse regering worden voorgesteld om ook het resterend deel van het Vlaams Brusselfonds, zoals voorzien in het regeerakkoord, door te storten naar het Fonds.

B. Beleidsbrief Brusselse/Hoofdstedelijke Aangelegenheden

De minister stelt dat de Vlaamse regering in juli 2002 bij zijn aantreden als minister van Brusselse Aangelegenheden reeds drie jaar samenwerkte, waardoor er toen nog maar twee jaar over waren voor de verkiezingen. Zelfs al had de minister dat

gewild, was er toen dus niet meer voldoende tijd om nog grote koerswijzigingen in het beleid door te voeren. De uitdaging die hij zich stelt is om zich op enkele belangrijke beleidslijnen te concentreren en daar volop voor te gaan.

De beleidsbrief houdt dan ook het midden tussen continuïteit en enkele specifieke nieuwe beleidslijnen waarvoor de minister zich volledig wil inzetten. Hij zal zich bij de voorstelling van deze beleidsbrief vooral richten op enkele nieuwe accenten en prioritaire dossiers.

– *Van Brusselse naar Hoofdstedelijke Aangelegenheden*

De minister wijst er op dat de Vlaamse Gemeenschap tijdens deze legislatuur reeds ruimschoots blijk gaf van verscherpte aandacht voor de hoofdstad, getuige de 300.000-norm in het regeerakkoord, de inspanningen die werden geleverd om tekorten aan te zuiveren bij de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het Vlaams Brusselfonds.

De minister verwijst in het verlengde hiervan ook naar een opgemerkte toespraak van de Vlaamse minister-president op 11 juli, waar dieper werd ingegaan op de relatie tussen Brussel en Vlaanderen. In de toespraak werd gesteld dat Vlaanderen nood heeft aan een nieuw en correcter beeld van Brussel. De Vlaamse minister-president pleitte voor een nieuwe mentaliteit om Brussel meer te (leren) waarderen en er een positieve band mee op te bouwen.

Brussel is volgens de minister anno 2002 niet meer te herleiden tot de oude clichés van de hoofdstad, die veelal hun oorsprong vinden in de tweede helft van de 20ste eeuw, en in het bijzonder in de communautair woelige jaren 1960 en 1970. De hoofdstad onderging een gedaantewisseling. Helaas is dat momenteel nog onvoldoende geweten in Vlaanderen. Nog nooit was in Brussel de belangstelling en de openheid voor alles wat uit Vlaanderen komt zo groot.

De minister stelt dat de Vlaamse Gemeenschap dan ook elke dag opnieuw, prominent én toonaangevend aanwezig is in haar hoofdstad, niet alleen in kantoorgebouwen, maar bovenal in een uitgebreid netwerk van bloeiende Nederlandstalige onderwijsinstellingen, gemeenschapscentra, theater- en concertzalen en welzijnsvoorzieningen.

Brussel wordt volgens minister Guy Vanhengel steeds meer de hoofdstad van Vlaanderen. De Vlamingen vinden het evident naar Brussel te komen en de anderstalige Brusselaars stellen zich ook steeds meer open voor wat uit Vlaanderen komt. De minister haalt het onderwijs aan als het meest sprekende voorbeeld.

De minister vindt dat het predikaat ‘Brusselse Aangelegenheden’ te veel verwijst naar lokale, Brusselse aangelegenheden. Voor deze ‘plaatsgebonden’ materies bestaan er binnen Brussel genoeg politieke instellingen en kan Vlaanderen trouwens een beroep doen op haar belangenbehartiger, de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Bovendien hebben ook andere Vlaamse steden als Antwerpen of Gent geen rechtstreekse of gewaarborgde vertegenwoordiger binnen de Vlaamse regering.

De minister stelt dat hij als Vlaams minister binnen de Vlaamse regering vooral geïnteresseerd is in de hoofdstedelijke band, de band van de hoofdstad met haar hinterland, de band van de hoofdstad met haar gemeenschap. Daarom zal de minister aan de administratie de opdracht geven om een verandering van titulatuur voor te bereiden. Het volgende werkjaar zou het dan mogelijk moeten zijn dat de Vlaamse regering de titulatuur van ‘minister van Brusselse Aangelegenheden’ verandert in ‘minister van Hoofdstedelijke Aangelegenheden’.

– *De Vlaamse Gemeenschapscommissie als prioritaire partner van de Vlaamse Gemeenschap*

Minister Guy Vanhengel verklaart dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie in Brussel een onmisbare schakel is in het voeren van een gemeenschapsbeleid in de hoofdstad. Een intensieve samenwerking tussen Vlaanderen en haar lokale belangenbehartiger houdt interessante perspectieven in voor de Vlaamse gemeenschap in Brussel.

De minister zal trachten deze samenwerking meer dan voorheen te structureren. De verhouding tussen Vlaanderen en Brussel mag niet afhangen van toevallige factoren als de mate waarin de Vlaamse ministers gesensibiliseerd zijn voor Brussel of de mate waarin de Brusselse minister in de Vlaamse regering zijn opdracht volbrengt.

Daarom wil de minister dit politieke jaar in eerste instantie de Vlaamse Regering en de VGC-collegeleden rond de tafel brengen, dit op basis van een voorafgaande insteek van de VGC-collegeleden. Er moet nagegaan worden wat hun vragen en verwachtingen zijn ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap en wat de knelpunten zijn binnen hun functionele beleidsdomeinen (onderwijs, welzijn, cultuur, jeugd, enzovoort) en hoe voor hun beleids-

domeinen de 300.000-norm van de Vlaamse regering wordt geëvalueerd. De vraag moet ook gesteld worden of er voldoende samenwerking en complementariteit is tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC. Verder moet worden nagetrokken of er nood is aan meer contact op politiek en ambtelijk niveau en of er eventueel opdrachten zijn die beter door een ander bestuursniveau moeten uitgevoerd worden. Dit overleg kan, indien nodig, onderwerpen aflijnen waaraan er al dan niet verder moet worden gewerkt, teneinde rond punctuele dossiers verdere bilaterale afspraken te maken.

Er moet tevens worden voorkomen dat de 300.000-norm dode letter blijft. De Vlaamse regering kan zich niet meer veroorloven om in de toekomstige regeerakkoorden af te stappen van deze norm. Minister Vanhengel is van oordeel dat de implementatie van deze norm tijdens deze legislatuur onvoldoende geconcretiseerd is. Dit is volgens de minister niet helemaal onlogisch. De toepassing van deze norm is geen sinecure. Ten eerste werd in sommige regelgeving uit het verleden al een of andere Brussel-norm toegepast. Deze normen waren lang niet altijd uniform. Ten tweede is het trouwens moeilijk om voor elk beleidsveld een uniforme Brusseltoets te hanteren.

Om te vermijden dat deze voor Brussel positieve passus uit het Vlaams regeerakkoord dode letter blijft, verklaart de minister dat de gemengde ambtelijke commissie opnieuw zal worden geoperationaliseerd. De opdracht voor deze ambtelijke commissie zal nader bepaald moeten worden bij het overleg tussen VGC-college en Vlaamse regering.

– *Het Nederlands in de hoofdstad*

Het beleid van de Vlaamse regering in zijn geheel, alsook het beleid vanuit Hoofdstedelijke Aangelegenheden, heeft veel aandacht voor de positie en de rechten van het Nederlands in Brussel. Dit beleid situeert zich op het terrein van informatie, promotie en ondersteuning van het Nederlands als tweede taal.

Het steunpunt in verband met de taalwetgeving werd in oktober 2001 operationeel en kreeg de naam 'Taalwetwijzer'. Gedurende het eerste jaar werden de taakstelling en de werkwijze van dit steunpunt verfijnd. De Taalwetwijzer heeft drie opdrachten : informatie geven over de taalwetgeving, begeleiding en advies bij het indienen van een taalklacht en beleidsondersteuning op het vlak van de taalwetgeving en de toepassing ervan. De campagne die de dienstverlening van de Taalwetwijzer bij het grote publiek moet kenbaar maken, gaat deze maand van start.

De minister stelt dat minister Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs naar aanleiding van de rondetafelconferentie Nederlands tweede taal (NT2) het initiatief nam voor de oprichting van 'Huizen van het Nederlands' in meerdere steden in Vlaanderen. Bedoeling is om de samenwerking tussen de aanbieders van Nederlands tweede taal te initiëren en te stroomlijnen. Ook in Brussel komt er een 'Huis van het Nederlands'. De besprekingen met de VGC zijn hierover ver gevorderd.

Het Brussels 'Huis van het Nederlands' zal nog een meerwaarde krijgen omdat minister Vanhengel uitdrukkelijk wenst dat het naast de functie inzake NT2 ook nog twee andere functies zal integreren : ten eerste om de activiteiten met betrekking tot de kwaliteitsverhoging van het aanbod NT2, die momenteel gefinancierd worden door het Sociaal Impulsfonds, mee te integreren in het 'Huis van het Nederlands' ; ten tweede als de ideale sokkel voor de verwezenlijking van de al langer bestaande ideeën rond taalpromotie.

Samen met het Vlaams-Nederlands Huis, de dienst Taalwetwijzer en het Huis van het Nederlands zijn er voldoende instrumenten gecreëerd om de positie van het Nederlands in Brussel verder te ondersteunen.

– *De Vlaams-Brusselse media – een 'mediahuis' voor de hoofdstad*

De minister stelt dat er heel wat beweegt binnen het wereldje van de Vlaams Brusselse media-actoren. TV Brussel verhuisde het voorbije jaar naar het Flageygebouw en de Stadskrant zal er begin volgend jaar naartoe verhuizen. Verder wordt onderzocht of het op korte termijn mogelijk is om ook een Vlaams-Brusselse gemeenschapsradio verder uit te bouwen en te financieren. Momenteel bestaat er al een dergelijke radio, met name FM Brussel, die voor een heel klein gedeelte door de Vlaamse Gemeenschap wordt gefinancierd. Het is de bedoeling de Vlaams-Brusselse gemeenschapsradio verder uit te bouwen als een onderdeel van het complementair drieluik radio – televisie – krant. Deze Vlaamse radio moet zich niet enkel tot de Brusselaars richten, maar ook tot de 300.000 Vlaamse pendelaars in Brussel. Bedoeling is om deze pendelaars door informatie over het aanbod in Brussel aan te sporen om ook buiten de kantooruren van dat aanbod gebruik te maken. Er zal worden onderzocht of deze Vlaams-Brusselse gemeenschapsradio ook in het Flageygebouw haar

intrek kan nemen. Voor TV Brussel wordt momenteel nagegaan in welke mate het bereik van haar uitzendingen kan worden vergroot.

Het Vlaams mediahuis is de naam van het samenwerkingsverband dat tussen de drie voornaamste Vlaams-Brusselse media-actoren moet ontstaan. Het ruimtelijk samenbrengen van deze media-actoren biedt volgens de minister veel mogelijkheden tot een verregaande logistieke, technische en inhoudelijke samenwerking.

De minister benadrukt dat de creatie van het Vlaams mediahuis zou moeten toelaten om een link te leggen tussen deze drie typische Vlaams-Brusselse media en de opleidingen tot journalist en de radio- en televisieopleidingen bij de hogescholen. De Vlaams-Brusselse gemeenschapsradio, hoewel nog heel beperkt vandaag, vindt zijn oorsprong in de opleidingen die aan de Brusselse hogescholen wordt gegeven. Het zou de ambitie moeten zijn om de maatschappelijke meerwaarde van deze drie media-actoren nog te vergroten door ze mee te laten genieten van de opleidingen, zodat ze naast het verzorgen van informatie voor de Brusselaars, de pendelaars en de Vlamingen, ook een plaats kunnen zijn waar jonge mensen het vak kunnen leren. Zo heeft TV Brussel de voorbije jaren al heel wat journalisten opgeleid die nadien hun weg hebben gevonden naar de Vlaamse media. Dit mag niet enkel als een leegloop worden beschouwd. Zo kunnen de Brusselse media ook hun dochters en zonen uitzenden om bij andere media een verscherpte aandacht voor Brussel te scheppen.

– *De verruimde opdracht van Onthaal en Promotie Brussel*

In het begin van deze legislatuur werd de VZW Onthaal en Promotie Brussel (OPB) opgericht. De opdracht van deze VZW situeert zich op het vlak van onthaal van Vlamingen in Brussel en promotie van Brussel in Vlaanderen. De werking van deze jonge VZW komt stilaan op kruissnelheid.

Brussel verkoopt zich niet met een actief promotie- en onthaalbeleid alleen. Als hoofdstad van Vlaanderen heeft Brussel nood aan grote, Vlaamse, hoofdstedelijke projecten die door hun intrinsieke kwaliteit de Vlaming van alle kleuren en leeftijden tot ver buiten Brussel aanspreken en aantrekken.

Voor het organiseren van dergelijke hoofdstedelijke projecten is er in Brussel momenteel evenwel geen vaste actor. In principe sluit het organiseren van dergelijke projecten wel nauw aan bij de opdracht van het OPB. De minister wil dan ook met de VZW OPB overleggen in welke mate en binnen welke termijnen haar opdrachten kunnen worden uitgebreid.

– *Het Vlaams Brusselfonds*

De minister verklaart dat het Vlaams Brusselfonds een absolute meerwaarde voor Brussel betekent. Daarom moet het fonds in 2003 op kruissnelheid komen.

De minister stelt dat hij bij zijn aantreden werd geconfronteerd met een gebrek aan operationalisering. Het ontbreken van concrete dossiers wil evenwel niet zeggen dat er geen noden zijn. Er zijn integendeel wel degelijk knelpunten en behoeften die op relatief korte termijn kunnen uitmonden in concrete subsidiedossiers. Op dit moment zijn er vooral in de sector van de Vlaams-Brusselse universiteiten en hogescholen en in de sector van de bejaardenvoorzieningen mogelijkheden.

Brussel is een hoofdstad met ook een gedegen aanbod Nederlandstalig hoger onderwijs. 20.000 studenten zijn ingeschreven aan de hogescholen en universiteiten. Het aantrekken van studenten is belangrijk voor de onderwijsinstellingen, het leven in de stad op zich en ook voor de aanwezigheid van de Vlaamse gemeenschap in Brussel. Daarom wil de minister Brussel nog aantrekkelijker maken voor universitaire en hogeschoolstudenten om Brussel als Vlaamse studentenstad op de kaart te plaatsen. Momenteel is de denkpiste voor het gratis openbaar vervoer al heel concreet. Net zoals in andere studentensteden in Vlaanderen het geval is, wil de minister de Brusselse student een extra impuls geven door hen gratis openbaar vervoer aan te bieden. De minister werd hiervoor aangeschreven door alle rectoren en directeuren van de Vlaams-Brusselse universiteiten en hogescholen. De afspraken met Quartier Latin zijn gemaakt. Zij gaan deze maand de onderhandelingen aan met de MIVB.

Een tweede piste op dit domein is Quartier Latin de mogelijkheid bieden om haar kwalitatief aanbod aan studentenkamers uit te breiden.

Een tweede beleidsdomein waar de minister met het Vlaams Brusselfonds extra impulsen wil geven is het Nederlandstalig zorgaanbod. Tot zijn verbazing moet de minister evenwel vaststellen dat potentiële initiatiefnemers die het aanbod aan Nederlandstalige opvang voor ouderen zouden kunnen uitbreiden voor Brussel eerder schaars zijn. Andere voorwaarden zijn immers vervuld : de programmatie is voorzien, en de VGC zorgt voor bijkomende

investeringssubsidies, start- en overbruggingssubsidies en waar nodig ook voor structurele bijkomende middelen, enzovoort.

Het is dan ook vooral noodzakelijk om via het Vlaams Brusselfonds projectontwikkelaars te contacteren die deze initiatieven helpen vorm geven. Overleg met de Vlaams minister bevoegd voor Welzijn en samenwerking met het VIPA-fonds (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) zijn hier dan ook aan de orde. De middelen uit het Vlaams Brusselfonds zouden kunnen worden aangewend om de Brusseldossiers prioritair te behandelen.

Op het vlak van het zorgaanbod wenst de minister naast een inhaaloperatie voor rusthuizen ook stimuli uit te werken waardoor het voor (stagair-)artsen interessanter wordt om zich in Brussel te vestigen. Voorts wil hij nieuwe mogelijkheden creëren voor de Vlaamse Wachtdienst om haar aanbod en dienstverlening voor Nederlandstalige patiënten te professionaliseren.

II. ALGEMENE BESPREKING BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

– *Algemeen – Beleidsplan*

Met betrekking tot de 11 juli-toespraak van Vlaams minister-president Patrick Dewael, waarbij volgens minister Guy Vanhengel voor het eerst door een minister-president diepgaand en uitgebreid op de relatie Brussel-Vlaanderen werd ingegaan, merkt mevrouw *Brigitte Grouwels* op dat reeds tijdens de vorige legislatuur onder impuls van toenmalig Vlaams minister-president Luc Van den Brande een volledig en allesomvattend beleidsplan Brussel uitgewerkt werd. Hierin engageerde de héle Vlaamse regeringsploeg zich om een coherent beleid op lange termijn voor en in de hoofdstad te ontwikkelen. Dit beleidsplan werd destijds uitvoerig besproken in het Vlaams Parlement en er werden onmiddellijk budgettaire gevolgen aan verbonden binnen de begroting van de diverse vakministers. Er werd voorzien in opvolging van het beleidsplan door regelmatig overleg in de Vlaamse regering en rapportage aan het Vlaams Parlement.

Bij de aanvang van de huidige legislatuur werd door de toenmalig voor Brussel bevoegde minister, de heer Bert Anciaux, een geactualiseerd beleidsplan aangekondigd. Dergelijk nieuw beleidsplan is helaas nooit gerealiseerd.

Volgens mevrouw Grouwels kan nu vastgesteld worden dat voor de inhoud van de voorliggende beleidsbrief op heel wat terreinen rechtstreeks wordt teruggegrepen naar het beleidsplan van de vorige Vlaamse regering, wat positief is. Als voorbeeld verwijst het commissielid naar het in de beleidsbrief vermelde nader tot elkaar brengen van de Vlaamse regering en het VGC-college om knelpunten in bepaalde beleidsdomeinen uit te klaren. In de vorige legislatuur gebeurde dit om de drie maanden, waar daadwerkelijk problemen werden opgelost, zoals bijvoorbeeld het KVS-dossier. Een ander voorbeeld waarbij naar het beleidsplan voor Brussel van de vorige Vlaamse regering wordt teruggegrepen is het voorstel om de gemengde ambtelijke commissie en haar subcommissies te reactiveren. Ondanks herhaaldelijke toezeggingen van voormalig minister Anciaux, is de reactivatie ervan tot op heden uitgebleven. Een derde voorbeeld is de idee om de bestaande regelgeving te screenen inzake de toepasselijkheid in Brussel.

Uit de inhoud van deze beleidsbrief, waarbij wordt teruggegrepen naar het beleidsplan uit de vorige legislatuur, trekt mevrouw Grouwels de conclusie dat er onder de huidige legislatuur nog niets gerealiseerd is en dat de voorbije drie jaren dus eigenlijk verloren jaren zijn.

De nieuwe beleidsbrief van de nieuwe minister straalt volgens het commissielid op zijn minst ambitie uit, wat alleen maar kan worden toegejuicht. De spreker vraagt de minister ook uitdrukkelijk om, in het kader van zijn flankerende, horizontale bevoegdheid, de andere leden van de Vlaamse regering te (blijven) wijzen op de Brusselse noden en hen aan te moedigen om initiatieven te ontwikkelen ten voordele van Brussel.

De heer *Rufin Grijp* uit zijn waardering over de grote kwaliteit van de beleidsbrief Brusselse aangelegenheden en de verhouding en samenwerking van de Vlaamse regering met de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. De regeringsverklaring over Brussel is nog nooit zo goed geweest als onder deze Vlaamse regering. In de praktijk is er dan ook dank zij de huidige Vlaamse regering veel ten goede veranderd in Brussel de laatste jaren. Brussel heeft extra financiële ruimte gekregen, wat de VGC heeft toegelaten om te starten met een propere lei.

Globaal genomen is de beleidsbrief volgens de heer *Eloi Glorieux* erg goed. De heer *Sven Gatz* apprecieert het evenwicht in de beleidsbrief.

De heer *Etienne Van Vaerenbergh* is van oordeel dat algemeen genomen de beleidsbrief een frisse indruk geeft. Bepaalde initiatieven speken hem ten zeerste aan, zoals onder meer het gratis MIVB-abonnement voor studenten en het huisvestingsproject van Quartier Latin. Ook de voorstellen inzake bejaardenvoorzieningen in het Vlaams Brusselfonds worden sterk gewaardeerd door de spreker. Het is niet omdat iets in het verleden niet werd aanvaard, dat men niet mag streven naar oplossingen. De spreker staat dan ook achter de beleidsbrief van de minister.

De heer *Stefaan Platteau* looft de kwaliteit van de beleidsbrief en ziet vol optimistisch vertrouwen de uitvoering ervan tegemoet. Het lid merkt andere accenten op in vergelijking met de voorgaande jaren. Hij stelt dat hetgeen tot op heden reeds gerealiseerd is, positief is, wat erkend en (her)bevestigd wordt in de beleidsbrief. De spreker stelt dat de steun uit Vlaanderen voor de Vlaamse Brusselaars noodzakelijk en uitermate positief is. Het lid hoopt dat de situatie van de Vlaamse Brusselaars ook danig zal verbeterd worden door de toepassing van de op 16 oktober 2002 in plenaire vergadering aangenomen resolutie betreffende maatregelen om de toepasbaarheid van Vlaamse beleidsbeslissingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te verbeteren (*Parl. St.* Vl. Parl. 2001-2002, nr. 1217). De spreker overloopt de positieve punten in de beleidsbrief, zoals daar onder meer zijn het Huis van het Nederlands en de aandacht voor Vlaamse studenten. De heer Stefaan Platteau heeft dan ook niets dan lof voor de beleidsbrief. Hij vraagt om de nodige inspanningen en initiatieven te blijven volhouden voor Brussel.

– *Hoofdstedelijke Aangelegenheden*

Het voorstel van de minister om in de titulatuur van zijn ambt over te schakelen van Brusselse naar Hoofdstedelijke Aangelegenheden, spreekt mevrouw *Grouwels* sterk aan. Mevrouw Grouwels stelt dat ze geen gelegenheid laat liggen om de hoofdstedelijke rol van Brussel te benadrukken. Brussel moet inderdaad meer uitgebouwd worden als de echte hoofdstad waar alle Vlamingen zich thuis kunnen voelen. Dat is ook de verantwoordelijkheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Voor de CD&V-fractie is en blijft de band tussen Brussel en Vlaanderen essentieel. Deze relatie moet behouden en nog versterkt worden. Daarom moet Vlaanderen zijn eigen bevoegdheden in de eigen hoofdstad maximaal invullen. Brussel is geen randverschijnsel van Vlaanderen. Brussel mag en kan geen eiland zijn op politiek noch op sociaal-economisch vlak. Brussel als federale en Vlaamse hoofdstad kan nooit losstaan van Vlaanderen. Als het deze visie is die aan de basis ligt van het idee om de titulatuur van Brusselse in Hoofdstedelijke Aangelegenheden te vervangen, kan mevrouw Grouwels zich er mee akkoord verklaren. Minister Guy Vanhengel bevestigt de interpretatie van mevrouw Grouwels. Zij hoopt dat de minister tot een coherent beleid voor Brussel zal kunnen komen. Het commissielid waardeert in ieder geval de gedrevenheid om eindelijk concreet gestalte te geven aan het Brusselbeleid van de Vlaamse regering.

De voorgestelde wijziging van titulatuur is volgens de heer *Dominiek Lootens-Stael* een louter semantische discussie, die verder weinig of niets ter zake doet. Het zal voornamelijk tot verwarring leiden : zo wordt in de voorliggende beleidsbrief de ene keer gebruik gemaakt van de nieuwe benaming en de andere keer van de oude benaming. Men kan zich dan ook vragen stellen bij de werkelijke meerwaarde van deze naamswijziging.

De heer *Eloi Glorieux* kan zich vinden in de visie tot wijziging van de titulatuur in Hoofdstedelijke Aangelegenheden. Kan de minister meer toelichting geven over de concrete invulling ?

De heer Glorieux vraagt om Brussel niet louter als een soort van vitrinekast of uithangbord van Vlaanderen te beschouwen, maar zeker en vast de eigenheid van Brussel te erkennen en de stad op zijn specifieke merites te beoordelen. Alle Vlaamse ministers moeten de Brusselse specificiteit erkennen en dat op nog intensievere wijze. De minister moet dan ook binnen de Vlaamse regering voor een voortdurende aandacht voor de specifieke Brusselse context streven. Hij verwijst ook naar de resolutie betreffende maatregelen om de toepasbaarheid van Vlaamse beleidsbeslissingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te verbeteren, die in plenaire vergadering werd aangenomen.

Ook de heer *Luk Van Nieuwenhuysen* vraagt zich af of de aangekondigde wijziging van de titulatuur van de minister van "Brusselse Aangelegenheden" in "Hoofdstedelijke Aangelegenheden" louter semantisch van aard is dan wel een wijziging en uitbreiding van bevoegdheden impliceert.

– *Algemeen – Stadsbeeld*

De heer *Dominiek Lootens-Stael* wijst de Commissie op de verdere verloedering van het Brusselse stadsbeeld. De Brusselse realiteit is er absoluut niet op verbeterd, in tegenstelling met wat de beleidsbrief en de persverklaringen van de minister

willen doen geloven. De voorbije decennia is de toestand in Brussel er absoluut niet op verbeterd. De spreker stelt een nog steeds vooruitschrijdende verloedering vast, een toenemende vervreemding en een groeiende criminaliteit. Niet alle criminele feiten worden (nog) aangegeven, omdat er toch niets wordt gedaan, waardoor de criminaliteitscijfers voor Brussel een vertekend beeld geven. Het commissielid stelt dat de stadsvlucht uit Brussel dan ook nog altijd grote proporties aanneemt, zowel bij jonge als bij oude mensen. De realiteit is dus niet bepaald rooskleurig. Er moet nog veel veranderen om van Brussel terug een aantrekkelijke stad te maken. De minister mag echter niet denken dat alles in gunstige zin gewijzigd is.

In het licht van de specifieke Brusselse context en de eigen problemen die een bijzondere aandacht vergen, blijft Brussel, volgens de heer *Eloi Glorieux*, in vergelijking met andere wereldsteden, een stad waar het zeer goed is om te leven, als een rijke culturele, veilige stad.

De heer *Sven Gatz* merkt op dat de problemen van en in Brussel inherent zijn aan het leven in de grootstad. Vragen en opmerkingen over het Brusselse stadsbeeld verdienen een genuanceerd antwoord. Het centrale deel van Brussel binnen de Vijfhoek en een gedeelte van de negentiendeeeuwse gordel gaan er enorm op vooruit. Vanzelfsprekend zijn er de problemen en minpunten eigen aan het leven in elke grote stad, zoals lawaai en luchtverontreiniging. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet daaraan verhelpen. In ieder geval stelt de spreker vast dat er in vergelijking met tien jaar geleden veel in positieve zin is veranderd. Heraanleg van pleinen, staten en soms hele buurten heeft al vruchten afgeleverd.

Die verbetering geldt jammer genoeg niet voor alle wijken, zoals bijvoorbeeld rond de Kanaalzone, waar men geconfronteerd wordt met het zogenaamde vergaarbakfenomeen van alle stedelijke problemen, met de stedelijke anonimiteit. Ondanks alle inspanningen, die ook al vruchten hebben afgeleverd, blijven deze wijken met problemen kampen, waar nog een antwoord moet voor worden gevonden. In die wijken is volgens de spreker de situatie er echter niet op achteruit gegaan.

Dan zijn er nog de noordwestkant en de zuidoostkant van Brussel te vermelden. De zuidoostkant van Brussel (tussen Ukkel en Woluwe)wordt gekenmerkt door welgestelde wijken en inwoners, met een eerder beperkte impact vanuit Vlaanderen. Er wonen relatief veel Vlamingen, maar die komen er niet wonen voor het sociale weefsel van die wijken maar wel omdat ze over voldoende middelen beschikken om er te kunnen wonen. Het noordwesten van de stad is aangenaam om te wonen, maar heeft weliswaar eerder het imago van een slaapstad. De toename van jonge Vlamingen laat daar voorlopig nog te wensen over.

De heer Gatz is van mening dat het dynamisme uit het centrum van Brussel moet worden doorgegeven aan de andere stadsdelen. De spreker concludeert dat er weliswaar nuances moeten aangebracht worden, maar globaal genomen kan vastgesteld worden dat het beter gaat in Brussel.

Volgens de heer *Platteau* kan vastgesteld worden dat aan de stadsvlucht een einde is gekomen. Volgens de heer Platteau ligt er voor Brussel een schitterende toekomst in het verschiet. Volgens de spreker is het echter twijfelachtig of ook voor het Nederlands in Brussel dezelfde schitterende toekomst is weggelegd. De toestand van de kennis en het gebruik van het Nederlands in Brussel gaat er immers (terug) op achteruit.

In het kader van de stadsontwikkeling, informeert de heer *Rufin Grijp* naar de verdere ontwikkelingen inzake de site van De Lijn te Kuregem. Zijn er nog bepaalde bijzonderheden te noteren ? De heer *Eloi Glorieux* herinnert aan de enorme mogelijkheden die het project biedt voor de herwaardering van deze buurt. Er moet dan ook aangedrongen worden op een snelle afhandeling van dit reeds lang aanslepende dossier.

– *Taalklachten en taalwetgeving*

Mevrouw *Brigitte Grouwels* is van oordeel dat er op het gebied van de toepassing van de taalwetgeving en de behandeling van taalklachten meer dan genoeg verschillende initiatieven, meldpunten, steunpunten en commissies zijn. Het is, zelfs voor politici die er dagelijks mee bezig zijn, nauwelijks nog mogelijk om er wegwijs in te geraken. Voor de gewone burger met taalklachten, die niet vertrouwd is met deze veelheid aan initiatieven, is het nauwelijks zoniet totaal onmogelijk om er zijn weg in te vinden en te weten waar men met welke klacht of opmerking terecht kan.

De spreker stelt dat er dan ook vooral nood is aan een duidelijk overzicht van alle initiatieven, zowel op het vlak van overheidsinstanties (vice-gouverneur, VCT, federaal meldpunt voor de Brusselse ziekenhuizen, de taalwetwijzer) maar ook inzake private initiatieven (zoals de taalklachtendienst van het Vlaams Komitee Brussel). Ten tweede is er nood aan een duidelijke en bevattelijke communi-

catie naar de bevolking over hun rechten en waar ze een klacht kunnen indienen. Dergelijke communicatie mag niet beperkt worden tot een louter informatieve klassieke folder of brochure in de traditionele informatiezuilen, maar moet volgens de spreker op veel actievere wijze gebeuren. Ten derde is er nood aan een opdracht voor een van de vele meld- en steunpunten om een globale inventaris op te maken van alle klachten die via de diverse kanalen binnenkomen, zodat de overheid er een beter zicht op krijgt.

Als de burger kan vaststellen, dat er effectief en zichtbaar een opvolging wordt geven aan klachten, zullen mensen ook sneller ertoe aangezet worden om effectief hun wrevel te uiten en klachten in te dienen. Er wordt immers nog te weinig overgegaan tot het formuleren van een werkelijke klacht, als men geconfronteerd wordt met bepaalde inbreuken. Tot op heden weet de burger echter niet goed wat met klachten te doen en naar welke instantie te gaan en blijft bijgevolg op zijn honger zitten. Het commissielid stelt dat de Vlamingen moeten weten waar ze terecht kunnen met hun vragen, opmerkingen en klachten en dat ze zien dat er effectief iets wordt gedaan met en aan hun klachten, zoniet schept men enkel meer frustraties. Daarnaast moet het beleid er vanzelfsprekend voor zorgen dat de Vlamingen in Brussel op een correcte wijze in hun eigen taal opgevangen worden.

De heer *Dominiek Lootens-Sta*el herinnert aan de functie van de Taalwetwijzer, die erin bestaat om een burger die klachten heeft in verband met de toepassing van de taalwetgeving, door te verwijzen naar de toezichthoudende diensten, in eerste instantie de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT). De ervaring leert de spreker dat voor een buitenstaander, een modale burger die geconfronteerd wordt met een taalprobleem, de taalklachtenprocedure louter frustraties opwekt, omdat men bij klacht enkel een niet-bindend advies kan bekomen. Alhoewel een zaak dus ontvankelijk en gegrond is, volgt er uitsluitend een advies, dat niet wordt opgevolgd en dus van generlei waarde is. Alhoewel de taalklacht gegrond verklaard wordt, wordt er ten gronde niets gewijzigd en ziet men dat de inbreuk op de taalwetgeving onverminderd wordt voortgezet, bijvoorbeeld de gemeente Ukkel inzake het gemeentelijk informatieblad "Le Wolvendael". Het subrogatierecht van de VCT moet dan ook volgens de spreker vaste regel worden. Tot op heden is er zelfs geen motivatie van de reden waarom er geen gebruik wordt gemaakt van het subrogatierecht. Het subrogatierecht zou moeten worden toegepast, zodat er op die wijze tenminste tegemoet wordt gekomen aan een ontvankelijke en gegronde klacht en er ten gronde iets verandert. De Taalwetwijzer is een loutere illustratie van de onmacht van het beleid op het gebied van de toepassing van de taalwetgeving. De heer Lootens-Stael vraagt zich af of het niet beter zou zijn dat de administratie de VCT er toe aanzet of zelfs dwingt om toepassing te maken van het subrogatierecht zodat de behandeling van klachten eindelijk positieve effecten zou teweeg brengen.

De heer *Etienne Van Vaerenbergh* is van oordeel dat het VCT in feite louter een bezigheidstherapie is aangezien er slechts adviezen kunnen worden gegeven. Cru gesproken zou men de redenering kunnen volgen dat er desondanks al een zekere vooruitgang is geboekt omdat in principe het subrogatierecht is ingevoerd. Er moet druk uitgeoefend worden voor de uiteindelijke uitoefening van het subrogatierecht in de praktijk.

Volgens de heer *Platteau* is de toestand van het gebruik en de kennis van het Nederlands in Brussel niet rooskleurig en gaat het er (terug) op achteruit. Daartegenover is hij bijzonder optimistisch over de kennis en het gebruik van het Nederlands in de Vlaamse Rand, waar dat weer in stijgende lijn gaat. Wat zijn standpunt over het Nederlands in Brussel betreft, hoopt de spreker dan ook dat hij het totaal bij het verkeerde eind heeft.

– *Taalpromotie – Huis van het Nederlands – Kennis en gebruik van het Nederlands*

Mevrouw *Brigitte Grouwels* heeft vragen over het Huis van het Nederlands. Hoe zal deze instantie in de praktijk werken en georganiseerd worden ? Wordt dit een soort van super-VZW, waarin allerlei reeds bestaande opdrachten en initiatieven worden ondergebracht of wordt het een steunpunt voor de bestaande initiatieven, dus gaat het om centralisatie of om coördinatie ?

Volgens de heer *Sven Gatz* is de oprichting van de zogenaamde Huizen van het Nederlands en de koppeling van de taalpromotie een goede zaak. De spreker heeft vragen naar de timing van het project of verkeert het nog in de conceptfase ? Volgens de spreker moet de taalpromotie versneld worden om op het terrein meer voet aan de grond te krijgen en zodoende de aanwezigheid van het Nederlands in het Brusselse straatbeeld te verhogen.

Mevrouw *Grouwels* benadrukt in het kader van de taalpromotie het belang van gerichte campagnes naar bijzondere doelgroepen toe, bijvoorbeeld expatriates, anderstalige ouders met kinderen in het Brussels Nederlandstalig onderwijs, Franstalige en

anderstalige werkzoekenden en Franstaligen in het algemeen, om hen te overtuigen van het belang en vooral van de meerwaarde van de kennis van het Nederlands. Gerichte campagnes zijn bijzonder waardevol. Het lid is van mening dat anderstalige leerlingen in Vlaams-Brusselse scholen de gelegenheid moet gegeven worden om kennis te maken met het Nederlands op een aangename, toffe wijze door het stimuleren en ondersteunen van Nederlandstalige buitenschoolse activiteiten. Voor dergelijke kinderen is de klas vaak de enige plaats waar ze kennis (kunnen) maken met de Nederlandse taal.

Daarnaast vraagt mevrouw Brigitte Grouwels meer aandacht voor de sensibilisering van de ondernemers en de middenstand in Brussel voor een meer zichtbare en doorleefde tweetaligheid. Daarin kunnen doelgroepen worden onderscheiden, zoals horeca en winkels.

– *Afstemming met de Vlaamse Gemeenschapscommissie*

Het feit dat volgens de beleidsbrief in samenspraak met de VGC zal worden nagegaan welke toekomstige inhoudelijke samenwerkingsverbanden tussen VGC en de Vlaamse Gemeenschap zullen kunnen worden ontwikkeld bevestigt dat er de voorbije jaren meer naast dan met elkaar gepraat en gewerkt is. Mevrouw *Grouwels* hoopt dan ook op een verandering ten goede. Beleidsafstemming met de VGC is in deze een cruciaal gegeven als men tot een efficiënt beleid voor Brussel wenst te komen. Kan de minister hier meer concrete gegevens over bezorgen ?

– *Kerntakendebat*

Mevrouw *Grouwels* vraagt zich af of het toch niet nuttig zou zijn om de VGC in het kerntakendebat te betrekken. Wat is de eigenlijke reden om de VGC niet te betrekken in het debat ? Brussel mag niet uit het oog verloren worden.

De heer *Lootens-Stael* stelt een grote ommezwaai vast aangaande het standpunt over de rol van Brussel en van de VGC in het kerntakendebat. Voormalig bevoegd minister Anciaux legde sterk de nadruk op het kerntakendebat in de Brusselse context. Er waren reeds zeer concrete opmerkingen terzake voor het debat geformuleerd, getuige daarvan ook de vorige beleidsbrief, waarbij de indruk werd gewekt dat het de bedoeling was om van bovenuit een aantal leidende, bindende richtlijnen te geven aan de VGC. Onder impuls van minister Vanhengel wordt echter het kerntakendebat volledig opgegeven, omdat het niet zinvol zou zijn Brussel in het kerntakendebat te betrekken. Volgens de spreker heeft de gewijzigde opvatting veel zoniet alles te maken met het feit dat de vorige minister van Brusselse Aangelegenheden geen deel uitmaakte van de VGC, terwijl de huidige Vlaamse minister bevoegd voor Brussel deel uitmaakt van de VGC als collegelid.

De heer *Rufin Grijp* haalt aan dat in de Raad van de VGC een beleidsbrief werd goedgekeurd, waarin gesteld wordt dat er in hoofde van de VGC absoluut een discussie moet komen met de Vlaamse regering over de kerntaken. Het commissielid wil dan ook de stand van zaken vernemen. Als voorbeeld haalt de heer Grijp de situatie van de KVS aan : is de KVS een zaak van de Vlaamse Gemeenschap, van de VGC of van de stad Brussel of van de drie overheden samen ? Men moet meer duidelijkheid creëren.

Verder stelt de heer Grijp vast dat er nergens in de beleidsbrief een brug wordt geslagen naar gewestelijke instellingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, zoals Toerisme Brussel of de OCMW's van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest. Ook valt er in de beleidsbrief niets te vernemen over initiatieven over contacten en samenwerking met andere gemeenschappen in Brussel, zoals met de allochtone gemeenschap.

Alhoewel de heer *Glorieux* zich kan vinden in de visie van de minister om de rol van de VGC en de relatie tussen VGC en Vlaamse Gemeenschap buiten het kerntakendebat te houden, waarschuwt de spreker dat dit niet tot gevolg mag hebben dat er niet op intensieve manier wordt gedacht en gewerkt aan de samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en VGC, zowel op het niveau van beleid als van administratie. Voorts is het lid voorstander van de activering van de Gemengde Ambtelijke Commissie.

De heer *Van Vaerenbergh* pleit er voor dat er ook meer overdracht van kennis en informatie vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de VGC en omgekeerd zou plaats vinden. Beide instanties, Vlaamse Gemeenschap en VGC, moeten met elkaar samenwerken en elkaar wederzijds kunnen blijven beïnvloeden.

– *Brussel-norm*

De heer *Etienne Van Vaerenbergh* looft de opzet om de 300.000-toetsnorm of Brussel-norm als streefdoel te nemen. Dit maakt het mogelijk om er bepaalde consequenties en streefdoelen aan te ver-

binden. Brussel komt in aanmerking als zijnde de tweede grootste stad van Vlaanderen na Antwerpen als men het doelpubliek van 300.000 in aanmerking neemt. De spreker heeft echter meermaals de indruk dat voornamelijk Brussel zichzelf moet promoten naar Vlaanderen toe, wat trouwens correct is, maar evenzeer zou Brussel ook Vlaanderen meer in de schijnwerper moeten plaatsen bij het doelpubliek van 300.000 Brusselaars. De spreker is van oordeel dat dat laatste te weinig tot uitdrukking komt in de beleidsbrief. Positief is ook dat waar in het verleden vooral werd gefocust op de verhouding van Brussel met de regio Halle-Vilvoorde, Brussel nu gezien wordt in zijn relatie met heel Vlaanderen. Brussel draagt als hoofdstad immers de verantwoordelijkheid voor gans Vlaanderen. De opdracht van Brussel geldt voor heel Vlaanderen, zoals ook de invloed van de grootstad Brussel doorwerkt in heel Vlaanderen.

Ook de heer *Eloi Glorieux* pleit er voor de Brussel-norm of 300.000-toetsnorm in ieder geval te behouden.

– *Vlaams Brusselfonds*

Mevrouw *Grouwels* overloopt de ontstaansgeschiedenis van het Fonds en de evolutie van de aan het Fonds voorbehouden middelen. Aanvankelijk zou het Fonds op jaarbasis ongeveer 10 miljoen euro toegewezen krijgen, wat gelijk was aan het bedrag dat de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks als compensatie blijft ontvangen vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor de mogelijke opbrengst van het kijk- en luistergeld. Bij de besprekingen van de begroting voor 2002 deelde toenmalig minister Bert Anciaux mee dat dit bedrag gehalveerd werd tot 5 miljoen euro. De spreker stelt dat minister Vanhengel als nieuw minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden bij zijn aantreden geconfronteerd werd met een gebrek aan operationalisering van het Fonds. Moet hieruit geconcludeerd worden dat er helemaal niets gedaan is met de middelen van het Vlaams Brusselfonds, vanaf het moment van de aankondiging van de oprichting ervan in juli 2001 tot het moment van het ontslag van minister Anciaux in juli 2002. Is er één project geïnitieerd ? Mevrouw Brigitte Grouwels hoopt dan ook dat het dan nu niet bij louter loze beloftes zal blijven en dat er uiteindelijk iets zal worden gerealiseerd.

De doorgevoerde halvering van de middelen van het Vlaams Brusselfonds is volgens mevrouw Brigitte Grouwels onbegrijpelijk, als men alle noden in overschouwing neemt. Stelt minister Vanhengel zich als doelstelling om het bedrag van het Fonds terug op te trekken tot het oorspronkelijk vooropgestelde bedrag van 10 miljoen euro ? Er zijn tal van argumenten die de dwingende en dringende behoeften en noden in en voor Brussel duidelijk aantonen. Wordt het bedrag terug opgetrokken ?

De heer *Gatz* vraagt de minister welke concrete beleidsinitiatieven er zullen worden genomen met de middelen van dit en van het volgend begrotingsjaar. De heer *Grijp* vraagt zich af of het al dan niet om recurrente bedragen gaat in het kader van het Vlaams Brusselfonds. Blijft het bedrag 5 miljoen euro of zal het in de toekomst worden opgetrokken naar 10 miljoen euro ?

– *Welzijns- en gezondheidsbeleid*

Mevrouw *Grouwels* polst naar de mening van de minister over het tijdens het recent symposium "Geïntegreerde Nederlandstalige gezondheidszorg in Brussel en omgeving" voorgestelde netwerk van Brusselse huisartsen en eerstelijnszorg met Nederlandstalige zorgverstrekkers actief in de diverse Brusselse ziekenhuizen. Ook de paramedische beroepen worden er bij betrokken. Het zou bijzonder positief zijn voor de Nederlandstalige patiënten in Brussel dat er dergelijk netwerk van artsen, specialisten, zorgverstrekkers en paramedische beroepen zou opgezet worden. Is de minister bereid dit project te ondersteunen en zo ja, in welke mate ?

Ook de heer *Eloi Glorieux* heeft vragen over de eventuele wijze van implementatie van de conclusies die getrokken zijn naar aanleiding van het recente symposium over geïntegreerde Nederlandstalige gezondheidszorg.

De heer *Sven Gatz* pleit er sterk voor de conclusies en aanbevelingen van het symposium mee op te nemen in het beleid voor Brussel. Op het symposium werden immers op tal van domeinen zeer concrete oplossingen voorgesteld. Er moet niet alleen gefocust worden op het virtueel netwerk.

Volgens de heer *Lootens-Stael* geeft de oprichting van het federaal meldpunt over de klachten op het onthaal in de Brusselse intramurale gezondheidsinstellingen het failliet van het beleid van de Vlaamse regering ten aanzien van Brussel weer. De wijziging van het KB inzake de erkenning van de medische urgentiediensten toont dat eveneens aan, omdat de nieuwe regeling strijdig is met de bepalingen van de taalwet.

Ten aanzien van de problematiek van het federaal meldpunt en van de MUG's, is de heer *Eloi Glorieux* overtuigd van de positieve afhandeling van de dossiers door de bevoegde federale minister van

Gezondheid. Ook is het belangrijk om een definitieve structuur voor Pro Medicis uit te werken, met een goede inhoudelijke invulling. De heer *Sven Gatz* wenst te weten wanneer het federaal meldpunt operationeel zal zijn.

De heer *Etienne Van Vaerenbergh* is van oordeel dat de voorwaarde in het KB over de MUG's om één Nederlandstalige aan boord van een MUG te hebben, te weinig ambitieus is. Dit kan en mag uitsluitend gezien worden als een tussentijdse oplossing. Het uiteindelijke streven moet zijn om een volledige tweetaligheid ingang te doen vinden, aangezien de MUG's uit Brussel ook opereren in Vlaams-Brabant. Het mogen Franstaligen zijn op voorwaarde dat ze ook het Nederlands meester zijn.

– *Uitbreiding van het Nederlandstalige zorgaanbod in Brussel*

De in de beleidsbrief aangekondigde uitbreiding van het Nederlandstalige zorgaanbod in Brussel via het Vlaams Brusselfonds draagt de goedkeuring weg van mevrouw *Grouwels*. Op de uitbreiding hiervan werd al herhaaldelijk door spreker aangedrongen bij Vlaams minister Mieke Vogels, bevoegd voor Welzijn. Alhoewel dan steeds de grote leemtes in Brussel werden erkend, werden geen nieuwe initiatieven ontplooid in Brussel. Deelt minister Vogels echter nu de visie van de in de beleidsbrief van minister Vanhengel aangekondigde uitbreiding van het Nederlandstalige zorgaanbod ?

– *Rusthuizen en bejaardenvoorzieningen*

De heer *Dominiek Lootens-Stael* polst naar het standpunt van de minister ten aanzien van de oprichting van Vlaamse rusthuizen in Brussel. Kan de minister ook een concrete voorstelling geven van de besteding van het Vlaams Brusselfonds ter zake ? Is het eventueel niet aangewezen dat de overheid eventueel privé-initiatiefnemers zou begeleiden ?

Het is volgens mevrouw *Brigitte Grouwels* positief dat er vanuit het Vlaams Brusselfonds gedacht wordt aan de oprichting van Vlaamse rusthuizen voor bejaarden. Het geeft immers aan de Vlaamse ouderen in Brussel het signaal dat er ook aan hen wordt gedacht en dat er wordt gezocht naar een geborgen omgeving op het vlak van bejaardenvoorzieningen.

De heer *Rufin Grijp* geeft een korte schets van de verschillende statuten voor de Brusselse rust- en verzorgingstehuizen. De spreker haalt aan dat in 1989 de rusthuizen in Brussel moesten kiezen tussen drie verschillende statuten. Geen enkel rusthuis heeft geopteerd voor het Nederlandstalig regime. Het Franstalig regime (COCOF) werd gekozen door een groot aantal rusthuizen. De heer Grijp herinnert zich dat het grootste deel van de eigenaars of van de directies van de rusthuizen gekozen heeft voor het bicommunautair statuut, dus voor een tweetalig beleid in de rusthuizen, op vrijwillige basis niettegenstaande het bestaan van strengere criteria in de bicommunautaire instellingen gedurende ruime tijd ten opzichte van het statuut van de COCOF. Veel eigenaars of directies van de rusthuizen in Brussel waren trouwens Nederlandstalig, wat hen ertoe heeft aangezet om voor het bicommunautaire regime te kiezen. Het bestaan van de tweetalige rusthuizen, in weerwil van de strengere criteria, is volgens de heer Grijp een duidelijk voorbeeld van de open wil en geest om zich volledig open te stellen voor Nederlandstaligen.

De heer Grijp heeft een enquête gedaan bij alle Brusselse bicommunautaire rusthuizen, met de vraag of Nederlandstaligen er nog steeds welkom zijn. De helft van de bicommunautaire rusthuizen heeft geantwoord (ongeveer 6.000 van de 12.000 bedden overeenkomstig de programmatie) dat Nederlandstaligen er nog altijd welkom zijn.

De heer *Dominiek Lootens-Stael* repliceert dat de praktijk anders uitwijst en dat de rusthuizen uit de bicommunautaire sector alleen ten aanzien van politici de schijn van Nederlandstaligheid hoog houden. Bij een privé-rondvraag bij deze ziekenhuizen, kreeg hij van tal van rusthuizen die hem geantwoord hebben zeer veel eentalig Franse informatie opgestuurd, ondanks het feit dat de aanvraag in het Nederlands was.

De heer *Rufin Grijp* stelt dat een uni-communautair rusthuis niet mogelijk is. Zijn standpunt wordt bevestigd door de VZW Senioren Brussel. Een unicommunautair rusthuis zal in de praktijk altijd een bicommunautair rusthuis zijn, waarbij het eventueel mogelijk zal zijn dat de Nederlandstalige bejaarden in de meerderheid zijn. Ten aanzien van een eentalig Vlaams rusthuis dringt zich de vraag op hoe dit te betoelagen. In principe gaan de voorgestelde uni-communautaire rusthuizen privé-initiatieven zijn. Privé-rusthuizen in Brussel ontvangen immers geen middelen vanwege de bicommunautaire sector. Privé-rusthuizen in Vlaanderen krijgen ook geen geld van de overheid. Volgens de spreker is er sprake van discriminatie als de Brusselse eentalige Vlaamse rusthuizen als private in-

stantie toch een toelage van de Vlaamse Gemeenschap zouden ontvangen, ten nadele van alle andere rusthuizen.

De heer Rufin Grijp is ervan overtuigd dat er in de bejaardensector heel wat andere dringendere noden zijn, waaraan onmiddellijk moet worden tegemoet gekomen, zoals het tekort aan bejaardenverzorgers in Brussel, nood aan nacht-, dag- of weekendopvang.

De heer Grijp verwijst naar het standpunt van de VZW Senioren als koepel van alle Brusselse private rusthuizen. De koepelorganisatie is van mening dat voldoende instellingen perfect tweetalig zijn. De kwaliteit van de bicommunautaire rusthuizen is volgens de woordvoerder van de koepelorganisatie evenwaardig aan die van de Vlaamse rusthuizen. De nieuwe rusthuizen brengen geen zoden aan de dijk. Zoals de Nederlandstalige rusthuizen in Brussel open staan voor Franstaligen, zijn omgekeerd Vlamingen ook welkom in tweetalige instellingen. Daarom is de spreker van mening dat de middelen beter kunnen besteed worden aan andere meer dringende zaken.

Het verdient aanbeveling om het zorgaanbod voor ouderen in Brussel verder uit te bouwen, maar het mag volgens de heer *Glorieux* niet het enige aandachtspunt blijven. Er is een duidelijke achterstand in het algemeen weg te werken in Brussel. Wat bedoelt de minister echter precies met infrastructuurinvesteringen, stimuleren van particuliere projectontwikkelaars en tenslotte de lopende dossiers ?

– *Media*

Mevrouw *Brigitte Grouwels* stelt dat er recent positieve ontwikkelingen in het Brusselse medialandschap vastgesteld kunnen worden. Het commissielid is het eens met de grote ambitie op mediavlak, zoals die tot uiting komt in de beleidsbrief, zoals een mediahuis, stadsradio, vergroting van het zendbereik van TV Brussel. Er moet aan hetzelfde elan verder gebouwd worden. Cruciaal element hierin is de beleidsafstemming met de VGC.

De heer *Dominiek Lootens-Stael* merkt op dat de Brusselse media (TV Brussel, Stadskrant en de nog op te richten Stadsradio) worden gecontroleerd door de meerderheidspartijen en dat bijgevolg de regels van de objectiviteit niet worden nageleefd. Immers ten aanzien van TV Brussel, Stadskrant en Stadsradio zal volgens de beleidsbrief namelijk een contractbeleid worden gevoerd in de vorm van een partnerschap, dat gekoppeld wordt aan verwachtingen van de subsidiërende overheid op het vlak van taakomschrijving, budgettaire beheersbaarheid, verantwoording aan gebruikers en doelpubliek en een gedeelde visie op de lokale Brusselse context en de band met Vlaanderen. Volgens de spreker vormt dit als het ware een soort van bekentenis van de greep van de meerderheidspartijen op de Brusselse media. Er wordt op die manier immers een soort van convenant vooropgesteld, waarbij de visie op Brussel een min of meer opgelegde lijn moet volgen. Verder zou volgens de beleidsbrief ook een overkoepelend beheersorgaan moeten worden opgericht voor TV Brussel, Stadskrant en de op te richten Stadsradio. De spreker zou willen vernemen op welke wijze, onder welke voorwaarden, het beheersorgaan zal worden ingesteld. In het verleden heeft het Vlaams Blok immers reeds meermaals moeten vaststellen, bijvoorbeeld bij de raden van beheer van TV Brussel en VZW De Stadskrant, dat alle politieke partijen evenredig vertegenwoordigd zijn, uitgezonderd het Vlaams Blok.

Op die wijze blijft volgens de spreker een groot gedeelte van de Brusselse kiezers in de kou staan, aangezien het Vlaams Blok als grootste Vlaamse partij en enige Vlaamse oppositiepartij in Brussel volledig geweerd wordt. Ook in die bewuste Brusselse media wordt het Vlaams Blok bijna volledig geweerd. Het Vlaams Blok wordt geweerd zijnde de grootste Vlaamse partij in Brussel die meer dan 30 percent van de Brusselse bevolking vertegenwoordigt en de enige Vlaamse oppositiepartij is.

Bij de objectiviteit van de nieuwsgaring en –verspreiding en de representativiteit van de beheersorganen van deze Brusselse media kunnen dan ook de nodige vraagtekens geplaatst worden. De spreker stelt dat hij geen pleidooi houdt voor een politieke samenstelling van degelijke raden van beheer, maar in geval van een politieke samenstelling moeten alle politieke partijen bij het beheer worden betrokken.

De heer *Glorieux* informeert naar de stand van zaken inzake de Stadsradio. Wordt dit een apart project of een uitbreiding van FM Brussel ?

Het groeperen van alle Brusselse media-actoren in het Flageygebouw in Elsene is volgens de heer *Stefaan Platteau* een positieve zaak. De spreker benadrukt dat vooral televisie, TV Brussel voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, een zeer belangrijk medium is. Veel Franstaligen kijken naar dit Nederlandstalig medium. De heer Platteau hoopt dan ook op een positieve toekomst voor het hoofdstedelijk mediahuis.

– *Media en Promotie*

Gezien het belang van Brussel voor geheel Vlaanderen, zou volgens de heer *Etienne Van Vaerenbergh* het wekelijks halfuur over Brusselse thema's met een compilatie van reportages van TV Brussel op de Vlaamse televisie op zaterdagmiddag (op TV1), moeten uitgebreid worden. Ook zou het interessant zijn om een aantrekkelijker uitzenduur te vinden voor dit programma. De spreker kan echter niet akkoord gaan met een uitbreiding van het zendbereik van TV Brussel, omdat dit in strijd is met de bestaande decretale regeling en ten tweede omdat dit indruist tegen het beleid in de Vlaamse Rand dat er op gericht is om via Ring TV een groter gemeenschapsgevoel op te bouwen. De reikwijdte mag niet ten koste gaan van het gemeenschapsgevoel in de Vlaamse Rand. De spreker benadrukt dat hij wel akkoord kan gaan met een uitbreiding van de uitzending op de VRT, waardoor heel Vlaanderen kan bereikt worden. De uitbreiding van TV Brussel mag niet ten koste gaan van Vlaams-Brabant en Ring TV.

– *Onthaal en promotie en Cultuurcommunicatie*

Mevrouw *Grouwels* stelt dat er inzake cultuurcomminicatie de laatste jaren een aantal valse starts waren. Herhaaldelijk werden veelbelovende initiatieven en activiteiten aangekondigd, waarvan nadien niets of weinig nog te horen viel. Een Huis van de Communicatie, waarin verschillende verenigingen en VZW's die op dit gebied actief zijn, ondergebracht zouden worden, werd in de praktijk nooit opgericht. Er was ook een opmerkelijke discrepantie vast te stellen tussen hetgeen daarover werd gezegd door minister Anciaux en het bevoegde VGC-collegelid. De spreker pleit tevens voor een mooiere, aantrekkelijker naam voor het OPB.

De heer *Sven Gatz* wenst meer informatie over de mogelijke uitbreiding van OPB naar OPB + en wat er wordt verstaan onder in de beleidsbrief vermelde hoofdstedelijke projecten 'voor een publiek van 7 tot 77 jaar'. De spreker refereert verder aan de overwogen betere afstemming en eventuele samensmelting tussen OPB en Wonen in Brussel.

De heer *Lootens-Stael* vraagt wat de bedoeling is van de oprichting van het nieuw tijdschrift Brussel Extra Large in de schoot van het OPB en wat er in het tijdschrift aan bod zal komen.

De heer *Van Vaerenbergh* wenst te benadrukken dat ook Vlaanderen meer moet gepromoot worden in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en dat bijgevolg niet uitsluitend aandacht moet worden besteed aan de promotie van Brussel. De spreker vraagt aan de minister zijn invloed aan te wenden om de moeilijke samenwerking tussen de culturele centra uit Brussel en uit de Vlaamse Rand terug vlot te trekken.

– *Campagnes*

De heer *Eloi Glorieux* heeft de indruk dat de campagne Wonen in Brussel op een laag pitje staat. De heer *Sven Gatz* verwijst naar de nauwere samenwerking tussen Wonen in Brussel en OPB. Het lid vraagt zich af of er effectief gedacht wordt aan een samensmelting van Wonen in Brussel met het OPB. Aan de ene kant zijn er volgens het lid misschien wel argumenten pro dergelijke integratie, maar anderzijds is de opdracht van Wonen in Brussel nogal specifiek, zodat men toch ook de nodige bedenkingen kan maken over een eventueel samengaan van beide instanties. Zijn er trouwens cijfers beschikbaar bij Wonen in Brussel over de inwijking in Brussel vanuit Vlaanderen ?

De campagne Werken in Brussel wijst volgens de heer *Glorieux* terecht op het tekort aan werkzoekenden in het Brusselse, zeker in de social profit. Het project van voormalig minister Bert Anciaux over "Baanbrekend Brussel", dat de bedoeling had om mensen die dagelijks in Brussel werken de stad beter te leren kennen en zodoende hen aan te sporen om in Brussel te blijven werken en er eventueel zelfs te komen wonen en daarnaast de creatie van bepaalde stagemogelijkheden in Brussel voor studenten met hetzelfde doel, was een goed initiatief maar er is niets over terug te vinden (in eender welke vorm) in de voorliggende beleidsbrief. Hoe ver staat het met dit project of is het afgevoerd, en zo ja, wat zijn dan de nieuwe accenten van het project ?

De heer *Lootens-Stael* haalt aan dat in het verleden vrij veel middelen werden vrijgemaakt voor een imagocampagne die voornamelijk voor vreemdelingen in Brussel bestemd was, om de allochtonen er van te overtuigen dat Vlamingen geen racisten zijn. De spreker trekt de zin van dergelijke campagnes ten zeerste in twijfel en vraagt de minister naar het resultaat van deze campagne.

– *Onderwijs*

Mevrouw *Grouwels* betreurt het dat in de beleidsbrief Onderwijs geen enkele aandacht wordt besteed aan de specifieke situatie van het onderwijs in de Brusselse context. De spreker vraagt meer aandacht voor de specifieke noden op dit vlak in Brussel. Zo valt het te betreuren dat er geen ge-

hoor is gegeven aan de vraag om in specifieke bepalingen voor Brussel te voorzien in het gelijkekansendecreet, gezien de specifieke situatie in Brussel op het vlak van anderstalige (begoede en minder begoede) kinderen. In de Vlaamse Rand wordt daar trouwens ook onvoldoende aandacht aan besteed. In de loop van de begrotingsbesprekingen is evenwel door minister Vanderpoorten, bevoegd voor Onderwijs, verklaard dat ze ingezien heeft dat er specifieke noden zijn in het Brusselse. Heel binnenkort zal ze daarom het Brusselse onderwijsveld samenbrengen om de Brusselse problematiek te bespreken. Blijkbaar is er ook een Brussel-decreet op het gebied van Onderwijs in het vooruitzicht gesteld. Het is belangrijk dat dit opgevolgd en gestimuleerd wordt door de voor Brussel bevoegde Vlaamse minister.

De heer *Rufin Grijp* stelt vast dat inzake studenten de nadruk wordt gelegd op studenten in het hoger onderwijs, dus toegespitst op de studenten vanaf de leeftijd van 18 jaar. Hij vraagt meer aandacht voor de kwaliteit van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. De aandacht die besteed is aan het kwantitatieve probleem op het vlak van onderwijs, moet doorgetrokken worden naar het aspect van een grotere kwaliteit van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

De heer *Platteau* wijst op het kwaliteitsverschil tussen het onderwijs aangeboden aan Vlaamse studenten en het onderwijs, vooral lager, voor de autochtone en allochtone Brusselaars. Uit een licentiaatsverhandeling van enige jaren geleden over de kwaliteit van het onderwijs van het Nederlands in Brussel, blijkt dat de kwaliteit desastreus is. Uit een steekproef bleek dat 75 percent van de leerlingen van mening was dat Nederlands een boerentaal is en dat Nederlands leren tijdverspilling is. De heer Platteau stelt dat zijn mening dat het Nederlands er slecht voorstaat in Brussel erdoor wordt bevestigd. De heer Platteau dringt er dan ook op aan om de kwaliteit van het taalonderricht Nederlands te verhogen en degelijke leerkrachten daarbij te betrekken en te ondersteunen.

– *Brussel als studentenstad*

Mevrouw *Brigitte Grouwels* wijst op het belang van Brussel als studentenstad en initiatieven zoals Quartier Latin en gratis openbaar vervoer voor studenten kunnen daartoe bijdragen. Immers het hoger onderwijs en het aantrekken van Nederlandstalige studenten naar Brussel is een van de beste kanalen om jonge Vlamingen te laten proeven van het echte Brussel.

Ter zake wenst mevrouw Grouwels te weten wanneer de minister denkt het gratis MIVB-abonnement voor studenten te kunnen realiseren. Verder vraagt ze zich af of er niet een gelijkaardig initiatief als het Leuvense Kotnet in Brussel opgestart kan worden om Brusselse kotstudenten op een zeer goedkope manier aansluiting op het internet en andere vlotte communicatieverbindingen met hun hogeschool of universiteit aan te bieden.

De heer *Eloi Glorieux* overloopt de diverse projecten die zijn voorgesteld. Alhoewel het lid er niet voor gewonnen is dat voor alles en in alle omstandigheden de mentaliteit van 'alles gratis' moet worden gepromoot, meent de spreker dat het gratis MIVB-abonnement misschien wel een aantal studenten over de lijn kan trekken en hen kan aanmoedigen om in Brussel te gaan studeren, waardoor ze kunnen kennis maken met de stad. Misschien kan er echter ook gedacht worden aan andere vormen van mobiliteit, zoals het gratis ter beschikking stellen van fietsen aan hogescholen en universiteiten. Dat zal dan ook bijdragen tot een meer fietsvriendelijk milieu in Brussel.

Het 'Ieder zijn kot"-project van Quartier Latin is ook een goed project, maar bepaalde garanties moeten ingebouwd worden.

De heer *Stefaan Platteau* uit zich lovend over de aandacht voor de Vlaamse studenten in Brussel, dat zich ondermeer uit in de initiatieven inzake huisvesting door Quartier Latin. De jeugd is zich immers meer bewust van de waarde van hun taal en cultuur. Het commissielid vraagt zich af hoeveel van de Nederlandstalige studenten in Brussel afkomstig zijn uit Brussel en uit Vlaanderen.

– *Cultuur*

De heer *Eloi Glorieux* stelt vast dat het thema cultuur als dusdanig niet aan bod komt in de beleidsbrief. Hoe denkt de minister bijvoorbeeld het probleem van het Nederlandstalig jeugdtheater Bronks aan te pakken, dat dringend steun nodig heeft voor de bouw van een theatergebouw ?

III. ANTWOORDEN VAN DE MINISTER

– *Hoofdstedelijke functie – Wijziging titulatuur*

De minister geeft toe dat het bevoegdheidsdomein van de Brusselse Aangelegenheden soms als een vreemd element wordt beschouwd. Ten onrechte wordt volgens de minister blijkbaar soms nog onvoldoende ingezien dat een specifieke invulling van het beleid ten aanzien van Brussel niets te maken heeft met Brussel als dusdanig, maar dat het alles te maken heeft met het feit dat Brussel de hoofdstad van Vlaanderen is.

Op het vlak van cultuur bijvoorbeeld, zijn er belangrijke investeringen voor het cultuurbeleid in Brussel en de prachtige en positieve verwezenlijkingen die daaruit voortvloeien, hebben uitstraling voor de ganse Vlaamse gemeenschap. De Vlaamse Gemeenschap positioneert zich dan werkelijk op hoofdstedelijk vlak en niet op lokaal Brussels vlak. De minister stelt dat het niet kan zijn dat dergelijke initiatieven enkel een uitstraling kennen in de kosmopolitische en multiculturele stad Brussel en het directe hinterland. De culturele projecten en realisaties moeten uitstraling krijgen voor de Vlaamse gemeenschap. Deze realisaties moeten gekend en ondersteund worden door heel Vlaanderen en mogen niet beschouwd worden als een louter lokaal Brussels verschijnsel. Het moet mogelijk zijn de communicatie te ontwikkelen en verder uit te werken om toe te laten dat de projecten voor heel Vlaanderen betekenisvol zijn.

– *Taalwetwijzer*

Minister Guy Vanhengel deelt mee dat het steunpunt Taalwetwijzer, dat nu ongeveer een jaar bestaat en bemand is door een ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap die zich volledig toelegt op deze problematiek op 23 november 2002 een informatiecampagne opstart, inclusief een nieuwe website. Daarnaast wordt een nieuwe brochure over de taalwetgeving ter beschikking gesteld van het publiek. Het gaat hier om een specifiek georganiseerde dienst, met een ombudsfunctie. De bedoeling is enerzijds om informatie en meer duidelijkheid te verschaffen op het vlak van de taalwetgeving en anderzijds om de dienst als een soort van ombudsdienst uit te bouwen ten behoeve van instanties die taalklachten behandelen. Naast het doorverwijzen en helpen van het formuleren van klachten, moet het steunpunt ook informatie kunnen geven over de aard van de klachten en in welke sectoren er moet bijgestuurd worden om het respect voor het tweetalig statuut van Brussel nog beter vorm te geven en af te dwingen bij alle actoren.

– *Huis van het Nederlands*

De minister stelt dat het Huis van het Nederlands een initiatief is van de Vlaamse minister van Onderwijs, met de bedoeling te komen tot de coördinatie van het aanbod Nederlands als tweede taal in heel Vlaanderen. Het streven is het Nederlands als tweede taal en het taalonderwijsaanbod op een meer bevattelijke wijze kenbaar te maken in Vlaanderen. Toekomstige geïnteresseerden moeten op een degelijke wijze geïnformeerd worden over de voor hen het meest aangewezen cursus Nederlands. Het is immers niet altijd evident om te weten te komen welke cursussen Nederlands er allemaal aangeboden worden, welk niveau het betreft, welk de meest geschikte opleiding is in functie van de behoeften en waar en hoe men zich kan inschrijven. In de Brusselse context wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om de ideeën op het gebied van taalpromotie ook onder te brengen in het Brusselse concept van het Huis van het Nederlands. Daarbij kan volgens de minister eventueel onder meer gedacht worden aan het voeren van gerichte campagnes en sensibilisering van de middenstand in Brussel, via bijvoorbeeld labels voor middenstandszaken waar men in het Nederlands wordt ontvangen.

– *Kerntakendebat*

Minister Guy Vanhengel is van oordeel dat het kerntakendebat in Vlaanderen over een betere en efficiëntere omschrijving en definiëring van de positie van de verschillende overheden in het Vlaamse politieke en bestuurlijke landschap gaat, wat in feite een totaal andere discussie is dan in Brussel. Daar gaat het immers niet over een herverkaveling van bevoegdheden. Het is volgens de minister dan ook niet aangewezen om de VGC in het kerntakendebat, zoals dat in Vlaanderen wordt gedefinieerd, te betrekken. Het debat over de kerntaken zal vooral op gewestelijk vlak consequenties hebben. De Brusselse context is totaal anders : er is geen provinciale overheid en de gemeentelijke overheden in Brussel staan in een andere verhouding tegenover de VGC. De VGC kan niet gelijkgesteld worden aan provincie of gemeente, gezien het eigen specifieke statuut sui generis.

De minister is van oordeel dat de rol van de VGC eerder moet gezien worden in het kader van het debat over beter bestuurlijk beleid. Het is in het kader van de organisatie van de Vlaamse overheid en administratie dat de rol van de VGC ter sprake moet gebracht worden. De minister benadrukt dat de rol van de VGC immers niet kan vergeleken worden met de andere overheden in Vlaanderen.

Hij pleit in dit opzicht voor een versterking van het contact tussen VGC en haar administratie en de Vlaamse regering en haar administratie. In het begin van de Nederlandstalige Cultuurcommissie was de wisselwerking tussen haar ambtenaren en de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap zeer groot. Er was een permanent overleg. De verdere federalisering en de ontwikkeling van de Vlaamse Gemeenschap en haar administratie en van de VGC hebben ertoe geleid dat de overheden met hun respectieve administraties enigszins van elkaar vervreemd zijn. De ambtenaren van VGC en Vlaamse Gemeenschap moeten op niet-geformaliseerde manier met elkaar kunnen samenwerken, wat volgens de minister al een eerste stap in de goede richting zou zijn. Formules waarbij men op een evidente gemakkelijke wijze met elkaar in overleg zou gaan wanneer men in hetzelfde bevoegdheidsdomein bezig is, is volgens de minister een vruchtbaardere vorm van samenwerking dan een louter geïnstitutionaliseerd overleg. Op die manier kunnen volgens de minister heel wat praktische problemen opgelost worden. Zo verwijst de minister ter illustratie naar niet-geformaliseerd overleg inzake onderwijs.

Gezien het onderwijs ook onderdeel uitmaakt van het kerntakendebat, in die zin dat wordt nagegaan welk deel van het onderwijs nog tot de kerntaken van de gemeentelijke overheden behoort bijvoorbeeld, stelt mevrouw *Brigitte Grouwels* dat het belangrijk is dat de context van Brussel en de consequenties van het kerntakendebat in overweging worden genomen Daarom is het volgens het commissielid zeer belangrijk dat ook mensen uit Brussel toch mee in het kerntakendebat worden betrokken.

Op de opmerking van de heer *Rufin Grijp* dat de huidige stelling van de minister diametraal staat ten opzichte van een vroeger standpunt van de minister in de schoot van de VGC, repliceert *de minister* dat het kerntakendebat niet mag worden gebruikt voor verkeerde doelstellingen. Zaken zoals in verband met de KVS moeten opgelost worden in bilateraal verband in samenspraak tussen VGC en Vlaamse Gemeenschap met de rechtstreeks betrokken partners. Het begrip kerntakendebat zoals gebruikt in de Vlaamse regering en in het Vlaams Parlement heeft een andere inhoud dan in de VGC. In de VGC heeft dit begrip betrekking op de (manier van) communicatie tussen VGC en de Vlaamse Gemeenschap.

Minister Guy Vanhengel stelt dat het geenszins de bedoeling is om dienaangaande tot een volledige loskoppeling te komen. De minister houdt daarom een pleidooi voor rechtstreekse contacten tussen de diverse betrokken administraties van de VGC en van de Vlaamse Gemeenschap, bijvoorbeeld op het gebied van onderwijs, eerder dan een geïnstitutionaliseerd en sterk gemediatiseerd topoverleg. Men mag vooral de praktische noden niet uit het oog verliezen. De verantwoordelijken van de diverse betrokken administraties van de beide overheden moeten terug meer met elkaar rond de tafel gaan zitten.

Mevrouw *Grouwels* stelt dat het inderdaad positief is om de ambtenaren van de beide niveaus meer bij elkaar te betrekken. Ze wijst er de minister echter op dat het niet alleen moet opgaan voor de administraties van beide overheden, maar dat het ook voor het beleid moet gelden op het moment dat de politieke verantwoordelijkheid geldt. Het gaat immers ook om de politieke invulling van het beleid.

De *minister* antwoordt dat er bijvoorbeeld voor onderwijs een quasi-continu overleg is tussen het bevoegde VGC-collegelid en de bevoegde Vlaamse minister. Dit moet ook opgaan voor andere beleidsdomeinen, zoals bijvoorbeeld cultuur en welzijn.

– *Onderwijs en studenten*

De minister stelt dat Brussel in Nederlandstalige universiteiten en hogescholen 20.000 studenten telt, wat een grote en belangrijke groep is. Het is de bedoeling om Brussel volledig als Vlaamse studentenstad op de kaart te zetten. Brussel is immers een van de Vlaamse steden. Ingaand op de vraag van de rectoren en directeurs van de universiteiten en hogescholen, is er het voornemen om via het Vlaams Brusselfonds gratis openbaar vervoer op het MIVB-net aan te bieden aan Vlaamse studenten die in Brussel komen studeren aan hogeschool of universiteit. Het is een gloednieuw initiatief, dat de bedoeling heeft om Brussel als stad aantrekkelijker te maken en de mensen te laten proeven van Brussel. De streefdatum is het academiejaar 2003/2004.

Quartier Latin, de overkoepelende pluralistische VZW die een motorfunctie heeft, onderhandelt momenteel terzake met de MIVB teneinde een nieuw systeem te ontwikkelen van gratis abonnement en systeem van derdebetaler, waarbij de studenten die van het aanbod gebruik willen maken zich kunnen melden via Quartier Latin. Afhankelijk van de onderhandelingen, wil de minister het zo snel mogelijk kunnen aanbieden voor de tweede helft van het lopende academiejaar aan de studenten die thans reeds op kot zijn in Brussel. De minis-

ter verklaart dat het uiteindelijk de bedoeling is dat alle geïnteresseerde studenten zich kunnen aanbieden bij Quartier Latin, dus niet om alle studenten automatisch een abonnement te bezorgen.

Een aantal andere ideeën liggen nog in het verschiet. Zo kan er aan worden gedacht om de sociale voorzieningen van universiteiten en hogescholen nog beter op elkaar af te stemmen. Dienaangaande heeft reeds overleg plaatsgevonden tussen de diverse onderwijsinstellingen. Op langere termijn zou dit eventueel kunnen uitgroeien tot een algemene Vlaamse studentenkaart voor alle studenten in Brussel.

– *Media*

De minister legt uit dat het de bedoeling is om tot een coherent geheel te komen op het vlak van de media. De minister stelt dat daarmee reeds werd aangevangen onder impuls van mevrouw Grouwels, toenmalig Vlaams minister bevoegd voor Brussel, toen 'Brussel Deze Week' als stadskrant werd opgewaardeerd. Nadien werd onder impuls van de andere Vlaamse ministers bevoegd voor Brussel, TV Brussel gehuisvest in het Flageggebouw. De minister meent dat er ook nood is aan een radiokanaal, waarmee men zich meer op ruimere schaal zou kunnen richten tot de Nederlandstalige pendelaars die dagelijks in Brussel aan de slag zijn. De radio zou hen gemakkelijker kunnen bereiken dan de Stadskrant of de Brusselse regionale TV. Dergelijke radiopoot bestaat in feite al min of meer in embryonale vorm als FM Brussel (gehuisvest in de Dansaertstraat), die als radiozender nauw verbonden is met het RiTS, de hogeschool die deel uitmaakt van de Erasmus-hogeschool en die opleiding geeft tot radio- en televisiejournalist. De uitbouw ervan tot een grotere Brusselse zender, heeft volgens de minister een grote maatschappelijke waarde voor de Brusselse Vlaming. Het zou ook een bijzondere stimulans betekenen voor jonge mensen die zich in de mediawereld willen waarmaken. Wat betreft de Stadsradio, kan er slechts tot concretisering overgegaan worden in functie van de nieuwe toekenning van licenties voor lokale – en stadsradio's en radiofrequenties in juni 2003. De minister is bereid om de initiatiefnemers te steunen om hen toe te laten een stevig onderbouwd dossier in te dienen.

Minister Guy Vanhengel stelt dat het ideaal zou zijn mocht men alle media, Stadskrant, TV Brussel en een eventuele radiozender, samen kunnen brengen in één locatie. Het Flageygebouw is daarvoor een uitstekende locatie. TV Brussel is reeds actief in het Flageygebouw en er wordt ook aan gedacht om in de loop van 2003 de Stadskrant naar daar te verhuizen. De minister voegt er aan toe dat echter ook andere instanties geïnteresseerd zijn in het Flageygebouw.

Om die reden, wordt door de heren *Rufin Grijp, Eloi Glorieux, Etienne Van Vaerenbergh en Sven Gatz* amendement nr. 2 (*Parl. St.* Vl. Parl. 2002-2003, nr. 15/2) ingediend met de bedoeling in middelen te voorzien om de Stadskrant in 2003 te kunnen laten verhuizen naar het Flageygebouw.

– *Media en Promotie*

Minister *Guy Vanhengel* stelt dat er vanwege heel wat pendelaars en inwoners uit de Vlaamse Rand, de vraag komt om ook TV Brussel te kunnen ontvangen om nader te kunnen kennis te maken met de Brusselse actualiteit en het cultuuraanbod. Hoewel de Vlaamse Rand TV Brussel niet kan capteren, haalt de uitzending met een compilatie van de belangrijkste reportages van TV Brussel wekelijks op TV 1 op zaterdagmiddag toch kijkcijfers van ongeveer 135.000 kijkers, wat gezien het vroege uitzenduur een opmerkelijke kijkdichtheid is. Hij erkent dat er moet onderzocht worden of er geen beter zendbereik kan uitgewerkt worden voor de reportages van TV Brussel om op die behoefte in te spelen. Bepaalde grote instellingen, zoals bijvoorbeeld het Academisch Ziekenhuis in Jette, hebben geen aansluiting op de kabel en dus geen TV Brussel. De minister denkt ook aan kotstudenten die geen kabelaansluiting hebben, maar enkel de kanalen die zonder kabelaansluiting kunnen bekeken worden. Tele Bruxelles kan trouwens bekeken worden, zonder dat men kabeldistributie nodig heeft. Er moet daarom gedacht worden aan een uitbreiding van het kabelaanbod naar de Rand en/of een uitbreiding/aanpassing van de zendtijden op TV 1.

Op de vraag van mevrouw *Dominique Guns* naar een goede uitwisseling van programma's tussen TV Brussel en Ring TV, herinnert *minister Vanhengel* er aan dat er wel reeds een uitwisseling van programma's van TV Brussel met Ring TV bestaat, maar nog op onvoldoende wijze. De bereidheid blijkt nog niet altijd even groot. De heer *Etienne Van Vaerenbergh* repliceert dat de geringe bereidbaarheid tot versterking van de samenwerking en uitwisseling van programma's een logisch gegeven is dat voortvloeit uit het moeilijke feit dat het enerzijds om een regionale zender gaat die volledig gefinancierd wordt met publieke middelen en anderzijds om een regionale zender die niet gesubsidieerd wordt. De vraag stelt zich volgens de heer Van Vaerenbergh hoe men de concurrentie moet

gaan organiseren, waarop de *minister* zich afvraagt of de zenders zich als concurrenten moeten opstellen.

De heer *Etienne Van Vaerenbergh* stelt dat de vraag naar programma's van TV Brussel vanuit de Vlaamse Rand de belangstelling en betrokkenheid van de regio aangeeft voor de grote buur Brussel. De politiek in de regio Halle-Vilvoorde is om het Vlaams gemeenschapsgevoel te handhaven en verder te ontwikkelen, waarbij de regionale zender Ring TV ingeschakeld wordt om die politiek effectief gestalte te geven. Ring TV is het enige medium om een gemeenschapsgevoel uit te bouwen in de uitgebreide, verspreide en verscheiden regio Halle-Vilvoorde. De regionale televisie wordt gezien als een middel om een groter gemeenschapsgevoel en betrokkenheid in de Vlaamse Rand aan te zwengelen en de Rand gestalte te geven op die manier. Die taakstelling van Ring TV mag volgens de spreker dan ook in ieder geval niet verloren gaan. Een uitbreiding van de uitzending op TV 1 en de mogelijkheid om TV Brussel zonder kabel toch te kunnen bekijken zijn volgens de heer Van Vaerenbergh betere oplossingen. Verder wijst de spreker er op dat de regelgeving inzake regionale televisie gebaseerd is op een territoriale verdeling, waardoor men in de ene bepaalde regio volledig buiten het zendbereik van de regionale zender van de aangrenzende regio valt.

– *Vlaams Brusselfonds*

De *minister* schetst de ontstaansgeschiedenis naar aanleiding van de afschaffing van het kijk- en luistergeld. Het had de bedoeling die middelen in het Fonds te verzamelen die krachtens een ingewikkelde verdeelsleutel toekwamen aan de Vlaamse Gemeenschap. In een eerste fase werd daar een bedrag van 10,213 miljoen euro voorzien, wat nadien werd herleid tot 4,958 miljoen euro. Bij het aantreden van minister Vanhengel als nieuwe Vlaamse minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden, was er nog geen dossier gerealiseerd. Daarom is er een begrotingsruiter voorzien om het bedrag voorzien voor het begrotingsjaar 2002 over te hevelen naar het volgende begrotingsjaar. In 2002 zal het volledige bedrag toch niet aangewend worden. Op termijn moet het om alle plannen te realiseren mogelijk zijn om het bedrag van 4,958 miljoen euro op te trekken tot 10,213 miljoen euro, dat, zoals door de *heer Van Vaerenbergh* wordt opgemerkt, tenslotte ook uit Brussel afkomstig is.

Minister Vanhengel verklaart dat hij rotsvast overtuigd is van de recurrentie van de 4,958 miljoen euro tot op het einde van deze legislatuur, waarvan de heer *Rufin Grijp* akte neemt.

– *Gezondheidszorg*

De minister is van mening dat het op het symposium "Geïntegreerde Nederlandstalige gezondheidszorg in Brussel en omgeving" gelanceerde idee over een virtueel ziekenhuis erg origineel is en als dusdanig perfect aansluit bij de verzuchtingen van de Nederlandstaligen in Brussel die er niet altijd hun weg vinden in het zorgaanbod. Het voorstel zou hen in staat stellen om beter kennis te krijgen van en wegwijs te geraken in het Brusselse zorgaanbod. Volgens de minister zal de eerste toegang tot het geheel van de Brusselse gezondheidszorg het gemakkelijkst verlopen via de huisarts, waar men het eerste bij aanklopt en die vertrouwenspersoon is van de patiënten. Om die reden wordt in de beleidsbrief ook bijzondere aandacht besteed aan de Vlaamse Wachtdienst voor Geneesheren.

De Vlaamse Wachtdienst van Geneesheren moet door een betere ondersteuning meer slagkracht gegeven worden voor een betere informatiedoorstroming. De burger moet in de gelegenheid gesteld worden om naar de Wachtdienst te bellen voor algemene informatie en informatie over geneesheren en specialisten die het Nederlands machtig zijn, want nog al te vaak heeft de burger geen weet waar Nederlandstalige artsen en specialisten in Brussel te vinden. Nu is de informatie nog voornamelijk toegespitst op informatie over Vlaamse huisartsen in Brussel zonder info over specialisten. Dit idee sluit aan bij de studies van Pro Medicis.

De minister stelt dat het idee nog moet worden geconcretiseerd en dat zullen de gesprekken met Pro Medicis en met de Wachtdienst moeten uitwijzen. Indien nodig zullen de middelen van het Vlaams Brusselfonds daarvoor aangesproken kunnen worden.

– *Rusthuizen en bejaardenvoorzieningen*

Minister Guy Vanhengel stelt dat ter zake reeds overleg gepleegd is met Vlaams minister Vogels, bevoegd voor Welzijn. Naar aanleiding van de toenemende vergrijzing, is het idee geopperd om in monocommunautaire rusthuizen en bejaardenvoorzieningen te voorzien in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het voorstel van monocommunautaire bejaardenvoorzieningen werd het eerst geopperd in een beleidsbrief van mevrouw Anne Van Asbroeck, voormalig Vlaams minister bevoegd voor Brussel. De

VGC heeft bij gebreke aan initiatieven vanuit Vlaanderen zelf de mogelijkheid gecreëerd voor een monocommunautaire bejaardenvoorziening. Het monocommunautaire rusthuis 'De Overbron' in Neder-over-Heembeek zal waarschijnlijk in maart 2003 geopend worden. Met de middelen van het Vlaams Brusselfonds zullen verdere initiatieven worden ontwikkeld.

Met betrekking tot de enquête van de heer Grijp bij de bicommunautaire bejaardenvoorzieningen, merkt minister Vanhengel op dat slechts de helft van de bicommunautaire instellingen geantwoord heeft. Aangezien trouwens wettelijk gezien de bicommunautaire instellingen open moeten staan voor Nederlandstaligen, is het volgens de minister dan ook niet meer dan logisch dat de instellingen die geantwoord hebben, stellen dat Nederlandstaligen welkom zijn. Een ander antwoord zou strijdig zijn geweest met het statuut waaraan de instellingen zich hebben onderworpen. De uitslag van de enquête moet dan ook gerelativeerd worden.

De minister heeft ook kennis genomen van de bezwaren die geopperd zijn door de VZW Senioren Brussel. Deze VZW vertegenwoordigt de private rusthuizen van de bicommunautaire sector. Omdat het hier om een concurrentiële markt gaat en commerciële voorzieningen worden aangeboden aan de bevolking, is het niet abnormaal dat deze bestaande instellingen stellen dat er geen extra rusthuizen moeten komen en dat hun voorzieningen ruimschoots volstaan. De rusthuizen uit de commerciële sector hebben geopteerd voor het bicommunautaire systeem, alhoewel de regels van de COCOF minder streng zijn. Op het moment dat de keuze moest gemaakt worden, waren de regels van de Franse Gemeenschapscommissie weliswaar minder streng maar de minister herinnert er aan dat er ook onvoldoende financiële middelen vanwege de Franse Gemeenschapscommissie beschikbaar waren. De regeling van de bicommunautaire sector was iets strenger, maar er waren wel voldoende financiële middelen voorhanden voor nieuwe initiatieven. Daarnaast was er tenslotte nog de regelgeving van de Vlaamse Gemeenschap die de strengste van allemaal was, maar dat leverde moeilijkheden op voor de actoren uit het Brusselse op het gebied van omkadering, begeleiding en infrastructuur, waar ze minder geneigd waren zich aan te onderwerpen. Om die reden kozen de actoren in de meeste gevallen voor het bicommunautaire statuut.

De heer *Rufin Grijp* merkt op dat in het merendeel van de gevallen de leiding van de rusthuizen in Brussel Nederlandstalig is. Volgens de heer Grijp dreigt de politiek rusthuizen uit het Brusselse van de bicommunautaire sector naar de COCOF te drijven. De dag dat de politieke scène dit zal vaststellen, zal het kwaad echter waarschijnlijk al geschied zijn volgens de spreker.

De *minister* stelt dat de normeringen van de federale overheid tot gevolg zullen hebben dat heel wat rusthuizen in Brussel het zeer moeilijk zullen hebben om te blijven bestaan. Van zodra men uit het private circuit stapt, omdat men bijvoorbeeld over te weinig middelen beschikt om de soms hoge bedragen op te hoesten, zijn de mogelijkheden voor Nederlandstaligen om opgevangen te worden in kwalitatief betere rusthuizen relatief klein. De minister voorziet dan ook op termijn over een periode van tien jaar dat men in Brussel met problemen gaat kampen op dit vlak omdat er te weinig van dergelijke betaalbare rusthuizen bestaan. Vanuit Brussel moeten er dan ook middelen geïnvesteerd worden om in de toekomst ook te beschikken over degelijke, kwaliteitsvolle monocommunautaire bejaardenvoorzieningen. Hij pleit voor toekomstgericht denken teneinde te komen tot een degelijke en kwaliteitsvolle opvang in de toekomst. Tot op heden hadden er zich geen initiatiefnemers in het Brusselse aangemeld voor dossiers, uitgezonderd de initiatiefnemers van rusthuis 'De Overbron'. Sinds het lanceren van het nieuwe idee echter, hebben de eerste geïnteresseerden zich aangemeld. Er wordt daarbij niet alleen gedacht aan rust- en verzorgingstehuizen, maar ook aan andere woonvormen en andere vormen van opvang. Er is volgens de minister dan ook niets tegen een betere ondersteuning van de initiatiefnemers vanuit de Vlaamse overheid. Dit zal ook een impuls geven aan de bicommunautaire en de monocommunautaire Franstalige bejaardenvoorzieningen voor de bevordering van de kwaliteit. De bedoeling moet immers steevast zijn te voorzien in een steeds betere kwaliteit.

De heer *Rufin Grijp* weerlegt de motieven van de minister. Er zijn bijvoorbeeld te veel rusthuizen in Brussel. Er is geen nood aan nieuwe rusthuizen. *Minister Vanhengel* weerlegt de opmerking en argumenteert dat de programmatie in Brussel nooit volledig is ingevuld geraakt. Het gedeelte dat vanuit de Vlaamse overheid aan Brussel toekomt, is nooit ingevuld.

Er zijn 77 van de rusthuisbedden ingevuld op de 1088 die volgens de programmatie mogen ingevuld worden in Brussel, hetgeen door mevrouw *Brigitte Grouwels* wordt bevestigd. De minister stelt dan ook dat er daarom in middelen wordt voorzien in afwachting van bepaalde initiatiefnemers.

In verband met ziekenhuizen, pleit de heer *Grijp* voor Vlaams-Brusselse ziekenhuizen in Brussel wegens de slechte bediening van de Nederlandstalige Brusselaars in bicommunautaire ziekenhuizen, wat in schril contrast staat met de goede behandeling in bicommunautaire rusthuizen.

IV. INDICATIEVE STEMMINGEN

– *Brusselse aangelegenheden*

De amendementen ingediend met betrekking tot het gedeelte Brusselse aangelegenheden zijn gepubliceerd in *Parl. St.* Vl. Parl. 2002-2003, nr. 15/2.

Artikelen 14 en 137

De aan de Commissie toegewezen artikelen 14 – gedeelte Brusselse aangelegenheden en 137 worden indicatief aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Programmatabel

Programma 11.1 – Brusselse aangelegenheden

De amendementen nrs. 2 en 3 van de heren *Rufin Grijp, Eloi Glorieux, Etienne Van Vaerenbergh en Sven Gatz* worden ingediend met de bedoeling in middelen te voorzien om de eventuele verhuis van de Stadskrant naar het Flageygebouw in 2003 mogelijk te maken. Om die reden wordt voorgesteld om in programma 11.1 basisallocatie 33 aan te passen.

De amendementen nrs. 2 en 3 worden aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Het aldus gewijzigde programma 11.1 – Brusselse aangelegenheden wordt indicatief aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 4 onthoudingen.

AFDELING V

Vlaams Brusselfonds

Amendement nr. 4 van de heren *Rufin Grijp, Eloi Glorieux, Etienne Van Vaerenbergh en Sven Gatz* betreft een vervanging van Afdeling V Vlaams Brusselfonds als technische correctie van de begroting van het Vlaams Brusselfonds. Het amendement komt tegemoet aan een technische opmerking van het Rekenhof. De begroting van het Fonds kwam volgens het Rekenhof niet overeen met de begroting als bijlage vermeld bij het uitgavendecreet.

Het amendement nr. 4 ter vervanging van Afdeling V-Vlaams Brusselfonds wordt indicatief aangenomen met 12 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het geheel van de aan de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand toegewezen gedeelte van het ontwerp van uitgavenbegroting – Brusselse aangelegenheden wordt indicatief aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

DEEL II. VLAAMSE RAND

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER PAUL VAN GREMBERGEN, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN

A. Globale evolutie van het begrotingsprogramma 11.6 Vlaamse Rand

Voor meer verduidelijking bij de evolutie van de algemene uitgavenbegroting verwijst minister Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken naar bijgevoegde tabel. Het uitvoeringspercentage voor 2002 kan pas worden bepaald in 2003.

	2000		2001		2002	2003
	Krediet in duizend euro	**Uitvoering in %**	**Krediet in duizend euro**	**Uitvoering in %**	**Krediet na BC in duizend euro**	**Kredietvoortsel in duizend euro**
NGK GVK GOK VRK Macht	761	97 %	806	99,06 %	1.329	843

De minister stelt dat het vrij grote verschil tussen het krediet voor 2002 en dat voor 2003, niet tot de foute conclusie mag leiden dat er minder middelen voor de Vlaamse Rand zouden worden ingeschreven voor 2003. De verklaring is dat in 2002 immers een eenmalige verhoging van de middelen voor de Vlaamse Rand werd goedgekeurd om tegemoet te komen aan de financiële problemen van de regionale televisie-omroep Ring TV. Met Ring TV werd een overeenkomst gesloten voor één jaar om een informatief programma te maken over de initiatieven die de Vlaamse Gemeenschap in de Vlaamse Rand ontwikkelt. Tevens kregen VZW De Rand en de zes faciliteitengemeenten de kans hun werking via teletekst kenbaar te maken. In 2002 werd tevens een kleine 100.000 euro van dit programma verschoven naar de algemene dotatie van VZW De Rand, met het oog op een project rond kinderopvang en het beheer van het Felix De Boeck-museum.

B. Toelichting per basisallocatie

– *Basisallocatie 12.01 – Communicatie*

Het kredietvoorstel voor de begroting 2003 bedraagt 285.000 euro. Nadat in 1998 en 1999 verschillende publicaties werden uitgegeven, werden de middelen geleidelijk afgebouwd ten voordele van de subsidies aan de verenigingen en projecten in de Rand. In de loop van 2002 werd dit bedrag bij de begrotingscontrole éénmalig verhoogd, zodat de overeenkomst met Ring TV kon worden gefinancierd. In 2003 worden de aangegane engagementen verder uitgevoerd.

Minister Paul Van Grembergen stelt dat met dit krediet diverse initiatieven kunnen worden ontwikkeld in het kader van een actief informatiebeleid, dat een positieve beeldvorming over Vlaanderen moet bevorderen evenals de integratie van buitenlandse residenten in Vlaanderen en in de plaatselijke samenleving. Er zal onderzoek verricht worden naar de efficiëntie en de effectiviteit van de verschillende informatiedragers in de Vlaamse Rand (gemeenschapskranten, Randkrant, teletekst, infoprogramma op Ring TV, enzovoort) met het oog op het eventueel beter op elkaar afstemmen ervan en om na te gaan hoe er beter kan worden ingespeeld op het negatieve beeld dat sommige anderstaligen hebben van Vlaanderen en de Vlamingen.

Intussen wordt verder uitvoering gegeven aan de beslissing om gedurende één jaar een maandelijks infoprogramma te verzorgen op Ring TV.

Er zal tevens onderzocht worden of een initiatief kan genomen worden inzake de nazorg voor de talrijke cursisten Nederlands voor anderstaligen in de Vlaamse Rand met het oog op een betere integratie in het lokale culturele en gemeenschapsleven.

– *Basisallocatie 33.01 – Subsidie inzake het communicatiebeleid in de Vlaamse Rand*

Voor de begroting 2003 wordt een bedrag van 397.000 euro voorgesteld. Dit zijn de middelen voor de Randkrant. Deze zijn sinds 1999 toegenomen, omdat de Randkrant werd uitgebreid met een culturele agenda en een stripverhaal en om de stijgende portkosten te dekken. Vanaf 2002 verzorgt VZW De Rand de uitgave van de Randkrant. De minister stelt dat er voor geopteerd is om deze middelen niet bij de algemene dotatie van de VZW te voegen, daar de Randkrant toch nog een bijzonder, op zichzelf staand project is.

De jaarlijkse kostprijs van de uitgave van de Randkrant bedraagt ongeveer 632.000 euro, waarvan 397.000 euro gedragen wordt door de Vlaamse Gemeenschap en de rest door de provincie Vlaams-Brabant. De oplage van de Randkrant bedraagt 145.000 exemplaren. Er verschijnen tien tot elf nummers per jaar.

– *Basisallocatie 33.02 – Subsidies voor allerhande initiatieven inzake de bevordering van het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand rond Brussel*

Voor 2003 wordt er een krediet voorzien van 161.000 euro. Omwille van het grote succes van deze subsidielijn werd het bedrag in 2001 flink opgetrokken. In 2002 werd het bedrag van deze subsidielijn teruggebracht, maar volgens de minister moet hier wel worden vermeld dat er reeds op het einde van 2001 25.000 euro is overgedragen naar VZW De Rand voor een initiatief rond kinderopvang. In de loop van 2002 werd er nog eens 74.000 euro overgedragen naar VZW De Rand om haar in staat te stellen om in het samenwerkingsverband tussen de Vlaamse Gemeenschap, de provincie Vlaams-Brabant en de gemeente Drogenbos te stappen voor het beheer van het Felix de Boeck museum.

Met dit krediet worden allerhande initiatieven gesubsidieerd die het Vlaams karakter van de Rand benadrukken en/of de integratie van anderstaligen bevorderen. Voorbeelden van dergelijke initiatieven zijn de extra inspanningen in het kader van 11-juli-vieringen in de Rand, het organiseren van onthaalmomenten voor anderstaligen, het aanbieden van taalcursussen in verenigingsverband, het organiseren van culturele en sportieve manifestaties die het Vlaams karakter van het gemeenschapsleven in de Rand beklemtonen. Er zullen grotere initiatieven gesubsidieerd worden zoals bijvoorbeeld een bijkomende dag voor de Gordel voor scholen alsook initiatieven voor jongeren die het lokale niveau overstijgen.

Het bestaan van deze subsidiepost is in 2002 met een vernieuwde campagne bekend gemaakt via een nieuwe subsidiefolder en een campagne op Ring TV.

C. Beleidsopties voor 2003

– *Bruegelproject*

Minister Van Grembergen stelt dat ten laatste tegen eind 2002 de nieuwe managementstructuur van het Bruegelproject van start zal gaan. Binnen het managementteam zal VZW De Rand de drijvende kracht worden. Het team zal zich concreet bezighouden met het invullen en uitvoeren van de culturele programmatie. Een stuurgroep bestaande uit de verschillende betrokken administraties zal advies geven aan de Vlaamse regering betreffende de bestemming van de verschillende domeinen.

Voor de culturele programmatie 2003 zal er verder gewerkt worden op het concept van 2002, dat zijn succes heeft bewezen.

– *VZW De Rand*

De minister verklaart dat in 2003 de definitieve voorbereidingen zullen worden getroffen om van

de VZW De Rand in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid een Verzelfstandigd Agentschap te maken. Daarover vonden gesprekken plaats met het provinciebestuur, dat met dit voorstel kan instemmen. De provincie Vlaams-Brabant zal een wezenlijk onderdeel vormen van het Verzelfstandigd Agentschap.

De werking van VZW De Rand situeerde zich geheel binnen de missie en de strategische nota 2001-2004, en die samenhangt met intiatieven van vorige Vlaamse regeringen.

In 2003 zal VZW De Rand het initiatief nemen om de dialoog tussen de provincie Vlaams-Brabant en de Brusselse gemeenschapcentra op gang te brengen met het oog op een betere samenwerking in de toekomst. In 2003 zal trouwens ook Drogenbos over een eigen gemeenschapscentrum beschikken.

– *Onthaal en promotie en integratie*

De minister deelt mee dat op het vlak van onthaal en integratie de taallessen nog verder zullen worden geprofessionaliseerd en er zal nog meer worden ingespeeld op de nood van de cursisten. Tevens zal er de nodige aandacht worden geschonken aan de nazorg en de integratie binnen de werking van de zes gemeenschapscentra. Ook de kinderen komen aan bod via de Taalkampen.

Daarnaast zal het initiatief van 'Speakers' Corner' worden voortgezet en zullen er nog meer specifieke initiatieven worden georganiseerd voor het betrekken van anderstaligen bij de werking van VZW De Rand. Hierbij wordt onder meer gedacht aan het initiatief 'Rand-academie'.

– *Een nieuw Actieplan voor de Vlaamse Rand*

In de loop van 2002 werd gestart met de uitvoering van het nieuwe Actieplan. De minister wil, als coördinerende minister voor de Vlaamse Rand, er zeker op toezien dat de andere ministers de nodige initiatieven ontwikkelen om tegemoet te komen aan de vooropgestelde acties. Indien de commissie of andere actoren nog zinvolle en haalbare acties naar voren schuiven, zal de minister deze zeker welwillend bestuderen.

– *Voorlichting verschaffen over de (taal)situatie in de Rand & sensibilisering van de bevolking via een actief informatiebeleid*

In 2003 zal er een evaluatie van de bestaande communicatiemiddelen (Randkrant, gemeenschapskranten, programma's op Ring TV, publicaties, enzovoort) worden gehouden en naar aanleiding van deze evaluatie zal in samenspraak met de provincie Vlaams-Brabant gekeken worden hoe het best kan worden gecommuniceerd met de anderstaligen uit de Rand teneinde het wederzijdse begrip en de wederzijdse noodzaak tot samenwerking en integratie te kunnen versterken. Hierover moet een positieve boodschap worden gebracht, en niet een boodschap van argwaan en vijandigheid.

In 2002 werd het initiatief genomen om de gezant van de Raad van Europa, mevrouw Lili Nabholz-Haidegger, grondig te informeren over de taalsituatie in Vlaanderen. Dit gebeurde in nauw overleg met de Vlaamse minister-president en met de minister in zijn hoedanigheid van Vlaamse minister van Buitenlandse Aangelegenheden en Binnenlandse Aangelegenheden. De Vlaamse regering zal de toestand en mogelijke evoluties in dit dossier nauwgezet blijven opvolgen en indien nodig de nodige initiatieven ontwikkelen. De definitie van 'minderheid' moet worden besproken op het interministerieel overleg, maar voor Vlaanderen is een andere definitie dan die in het verleden werd bepaald, onaanvaardbaar. De federale regering is van dit standpunt op de hoogte. Voor de juridische invulling werden twee raadsheren aangeduid.

Via de budgetten van de Vlaamse rand heeft Ring TV in 2001 een subsidie ontvangen voor het opzetten van teletekst en in 2002 ook voor een eenmalige ondersteuning via de aanmaak van een informatieprogramma over de initiatieven die de Vlaamse Gemeenschap ontwikkelt in de Vlaamse Rand. Er wordt in samenwerking met de Vlaamse minister-president en de Vlaamse minister van Media gezocht naar een structurele oplossing voor het in stand houden van Ring TV. Bij verschillende regionale televisiezenders zijn er financiële problemen, onder meer in de provincie Vlaams-Brabant. De andere regionale zenders kijken daarom met argusogen naar de evolutie van het dossier van Ring TV.

De nieuwe educatieve strip die werd uitgegeven ter ondersteuning van het Bruegelproject zal verder worden verspreid.

– *Ondersteuning van het Vlaams verenigingsleven*

In 2002 wordt de subsidielijn Vlaamse Rand via een nieuwe brochure gepromoot. Ook via Ring TV is er een promotiecampagne gevoerd. De minister verklaart dat dit beleid zal worden voortgezet. Het initiatief om de Gordel voor Scholen te ondersteunen, wordt ook voortgezet.

– *Sensibilisering van de anderstalige bevolking en ondersteuning van initiatieven die de integratie van anderstaligen bevorderen*

In 2003 zal ook verder aandacht gaan naar de sensibilisering van de anderstalige bevolking en ondersteuning van initiatieven die de integratie van anderstaligen bevorderen.

II. ALGEMENE BESPREKING VLAAMSE RAND

– *Algemeen*

De heer *Etienne Van Vaerenbergh* stelt dat de belangrijkste verwezenlijking van de laatste jaren met betrekking tot de Vlaamse Rand is dat er eindelijk over de Vlaamse Rand als dusdanig wordt gesproken, en dat er een eigen commissie is gekomen in het Vlaams Parlement. Ook eigen publicaties in de Vlaamse Rand zijn intussen mogelijk. Bovendien is er nu ook een beleidsplan voor de Vlaamse Rand. Twee belangrijke verwezenlijkingen voor de Vlaamse Rand zijn de VZW De Rand en het Bruegelproject. In de ruime rand rond Brussel blijft het weliswaar moeilijk om in te grijpen op grondgebonden materies, zoals huisvesting en het realiseren van de Groene Gordel. Verder pleit de spreker ook voor meer maatwerk.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* is van oordeel dat deze beleidsbrief niet erg verschilt van de vorige. Dit geldt ook voor het Actieplan voor de Vlaamse Rand dat vorig jaar werd ingediend. Er zijn dan ook geen fundamentele wijzigingen in het beleid ten aanzien van de Vlaamse Rand, in vergelijking met het verleden. Nochtans heeft het gevoerde beleid de situatie in de Vlaamse Rand niet ten goede veranderd. De spreker verwijst naar de VUB-studie over de Rand en de faciliteitengemeenten, die stelt dat men er in de faciliteitengemeenten niet eens in geslaagd is om de verfransing tegen te houden. Voor de andere Randgemeenten zonder faciliteiten is de situatie iets positiever, maar ook daar is de situatie niet rooskleurig.

De doelstellingen van het beleid voor de Vlaamse Rand zijn intussen welgekend, met name de Nederlandstaligen de kans geven om in hun gemeente te kunnen blijven wonen, de positie van het Nederlands in het straatbeeld verbeteren, en anderstaligen aanmoedigen om Nederlands te leren. Dit zijn goede doelstellingen, maar de middelen die daarvoor totnogtoe zijn gehanteerd, blijken ontoereikend te zijn. Het vorige Actieplan werd in grote mate uitgevoerd, maar dit heeft niet tot resultaten geleid. Het huidige Actieplan verschilt evenwel weinig van dat vorige Actieplan. De spreker stelt dat er ook een aantal positieve zaken zijn, zoals bijna alle initiatieven van VZW De Rand en het Bruegelproject.

De spreker stelt dat hij na het colloquium dat VZW De Rand vorige maand heeft georganiseerd ter gelegenheid van haar vijfjarig bestaan een eerder pessimistisch gevoel kreeg, zeker na de getuigenissen van de mensen uit gemeenteraden en –besturen uit de Rand. Er is sprake van een duidelijke heropleving van het Franstalig cultureel leven in de Rand. Het probleem van de subsidiëring van het Franstalig cultureel leven door de Franstalige gemeenschap (Franse Gemeenschap en Franse Gemeenschapscommissie) is nog steeds aan de orde. Ook het aantal anderstaligen dat zich in de gemeenten komt vestigen, neemt nog steeds toe. Er is een zeer grote inspanning nodig om al deze mensen aan te spreken.

– *Actieplan voor de Vlaamse Rand*

Mevrouw *Brigitte Grouwels* vindt het merkwaardig dat er in de beleidsbrief sprake is van een Actieplan voor de Vlaamse Rand van 14 december 2001. Voormalig Vlaams minister bevoegd voor de Vlaamse Rand, de heer Bert Anciaux, heeft in januari 2002 een voorontwerp van Actieplan bij het Vlaams Parlement ingediend, dat dateert van november 2001. Voormalig minister Anciaux stelde toen duidelijk dat dit document nog niet de status had van een regeringsbeslissing, en dat het overleg met alle betrokkenen nog moest plaatsvinden. De minister had toen de bedoeling een soort rondetafelconferentie met alle betrokkenen over dit ontwerp van actieplan te organiseren, dit naar aanleiding van de viering van vijf jaar VZW De Rand. Deze viering vond eind oktober 2002 plaats, maar zonder deze rondetafelconferentie. Volgens het commissielid is het merkwaardig dat minister Van Grembergen als bevoegd minister voor de Vlaamse Rand niet aanwezig was op deze viering, maar wel de minister-president. Is er wel een actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand ? De spreker stelt dat de teksten die zij gezien heeft, zeer oppervlakkig waren, met haken en ogen aan elkaar hingen en totaal geen uitdagingen bevatten. Er heeft blijkbaar ook geen toetsing plaatsgevonden met de mensen op het terrein. Waarover heeft de minister het als hij spreekt over het Actieplan voor de Vlaamse Rand ?

De spreker benadrukt dat de Vlaamse regering dringend opnieuw een structureel beleid moet voeren ten aanzien van de Vlaamse Rand, omwille van

diverse uitdagingen die zich stellen en waarvoor efficiënte beleidsmaatregelen nodig zijn.

Ook de heer *Luk Van Nieuwenhuysen* vraagt meer duidelijkheid over het Actieplan voor de Vlaamse Rand. Voormalig minister Anciaux was van plan het Actieplan aan te passen aan de concrete voorstellen die zouden voortvloeien uit de rondetafelconferentie die de VZW De Rand vorige maand heeft georganiseerd. De deelnemers hebben die dag wel een stand van zaken gekregen, maar er heeft geen bespreking van het Actieplan plaatsgevonden. Voor 2003 wordt een evaluatie van het Actieplan aangekondigd. Minister Van Grembergen geeft hiermee aan dat hij openstaat voor voorstellen van het Vlaams Parlement. Hoe ziet de minister dit concreet ? In het kader van het zogenaamde (voor)ontwerp van Actieplan vonden in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand ook hoorzittingen plaats met alle functioneel bevoegde Vlaamse ministers (*Parl. St.* Vl. Parl., 2001-2002, nr. 1089/1), gevolgd door een gedachtewisseling met de heer Paul Van Grembergen als nieuw Vlaams minister bevoegd voor de Vlaamse Rand, in het kader van het ontwerp van Actieplan en tot conclusie van de globale bespreking met de leden van de Vlaamse regering over hun beleid ten aanzien van Brussel en de Vlaamse Rand (*Parl. St.* Vl. Parl. 2002-2003, nr. 1391/1).

De heer *Eloi Glorieux* kijkt met belangstelling uit naar de evaluatie van het Actieplan begin 2003. Men moet blijvend aandacht hebben voor de bevoegdheden van de verschillende ministers. Cultuur, onderwijs, huisvesting, mobiliteit en milieu moeten in de Vlaamse Rand een heel specifieke invulling krijgen. Initiatieven voor andere grootstedelijke gebieden kunnen niet zo maar worden gekopieerd. De spreker hoopt dat de minister met deze evaluatie zal rekening houden, en dat er eventueel bijsturingen mogelijk zijn. De spreker stelt dat zijn fractie de begroting en de beleidsbrief zal goedkeuren.

– *Rapport-Nabholz – Omzendbrief Peeters*

Voorts benadrukt mevrouw *Grouwels* dat het rapport-Nabholz voor haar fractie onaanvaardbaar is. De spreker is bezorgd om de houding van de Vlaamse regering in de interministeriële werkgroep op federaal niveau, waar wordt gezocht naar de definitie van het begrip 'nationale minderheid'. De spreker hoopt dat het duidelijk is dat er in België geen regionale minderheden zijn en dat eventueel enkel de Duitstaligen als nationale minderheid kunnen worden erkend. Het lid neemt tevens akte van de verklaring van de minister dat de omzendbrief-Peeters onverkort van toepassing blijft.

De heer *Van Vaerenbergh* stelt dat het ook zo kan geïnterpreteerd worden dat het rapport-Nabholz ook een aantal positieve elementen bevat, aangezien in het rapport wordt gepleit voor een algemene tweetaligheid. Er wordt gevraagd dat de tweede taal in alle scholen wordt aangeleerd. De spreker wacht dan ook op een initiatief van de Franse Gemeenschap om het Nederlands in Wallonië als tweede taal verplicht te stellen.

De heer *Glorieux* benadrukt dat zijn fractie volledig achter de houding van de Vlaamse regering staat inzake het rapport-Nabholz.

De heer *Christian Van Eyken* vraagt met betrekking tot het rapport-Nabholz en het standpunt van de Vlaamse regering, of de interministeriële werkgroep op federaal niveau die aan de definitie van het begrip 'minderheid' werkt, al is samengekomen sinds het rapport-Nabholz en de resolutie over de minderheden werd goedgekeurd door de Raad van Europa. Hoe ver staat men ?

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* verwijst naar enkele nieuwe initiatieven dienaangaande. Zo was er een bijeenkomst van de zes burgemeesters van de faciliteitengemeenten, die een dossier rond het faciliteitenonderwijs willen indienen. De spreker stelt dat dit dossier nog helemaal niet afgesloten is, en dat de Vlaamse regering nog heel wat werk te doen heeft inzake informatieverstrekking en op diplomatiek vlak ten aanzien van de andere lidstaten van de Raad van Europa.

– *VZW De Rand*

De heer *Van Vaerenbergh* stelt dat de oprichting van de VZW De Rand zeer belangrijk is, waardoor men in de Rand eindelijk over een instrument beschikt om concrete activiteiten te organiseren. Ook de heer *Van Nieuwenhuysen* stelt dat bijna alle initiatieven van VZW De Rand hun verdienste hebben.

De heer *Eloi Glorieux* betreurt dat er totnogtoe geen overleg kon plaatsvinden tussen VZW De Rand, de VGC en de provincie Vlaams-Brabant. Hij hoopt dat dit overleg in de toekomst wordt opgestart.

De heer *Christian Van Eyken* leest dat de VZW De Rand zal worden omgevormd tot een Verzelfstandigd Agentschap. Hij wil weten waarom deze wijziging wordt doorgevoerd. Hij leest ook dat de VZW

sterker actie zal voeren op het vlak van cultuur. Dit is echter al vijf jaar lang het geval. Wel nieuw is dat de VZW zich sinds kort ook met sport moet bezighouden.

Mevrouw *Grouwels* vraagt of het om een Intern of een Extern Verzelfstandigd Agentschap zal gaan. Wie wordt er verantwoordelijk ? Onder welk ministerie zal het agentschap vallen ?

– *Bruegelproject*

Volgens de heer *Etienne Van Vaerenbergh* is het Bruegelproject, dat bestaat uit een cultureel en een ecologisch luik, een andere belangrijke verwezenlijking voor de Rand. De spreker vindt dit project een fantastisch idee. Wel stelt hij vast dat sommige zaken snel kunnen worden gerealiseerd, en andere niet. Zo is het project op cultureel vlak zeker geslaagd. Er worden tal van initiatieven genomen, waarbij de gemeenten uit de Rand worden betrokken. Er zijn ook grote manifestaties die tegelijk hoogstaand van kwaliteit en populair van inslag zijn en die talrijke mensen aantrekken.

Het ecologische luik, met name de Groene Gordel, blijkt moeilijker te realiseren. Volgens de Vlaamse regeringsverklaring moeten x-aantal hectaren groen worden verworven. Dit verloopt veel trager omdat er aankopen moeten worden gedaan, middelen moeten voorhanden zijn en er moet geïnvesteerd worden. Soms zijn zelfs onderhandelingen en onteigeningen nodig. Uiteraard is dit een werk van lange adem. De spreker wijst er wel op dat er in Vlaams-Brabant tal van parken zijn. In plaats van bossen kunnen ook parken worden verworven. Vlaams-Brabant is van nature immers een land van kastelen en landgoederen. Momenteel staat er bijvoorbeeld in Sterrebeek een park te koop.

Ook de heer *Luk Van Nieuwenhuysen* is van mening dat het Bruegelproject een goed initiatief is. Er is echter wel meer duidelijkheid nodig over de managementstructuur. De VZW bleek er ook niet van op de hoogte te zijn dat zij zich in de toekomst met het culturele luik van het Bruegelproject zou moeten bezighouden. Blijkbaar is de provincie Vlaams-Brabant hiervoor vragende partij.

De heer *Sven Gatz* stelt dat de eventuele samensmelting van het culturele luik van het Bruegelproject met de VZW De Rand grondig overwogen moet worden alvorens een definitieve beslissing wordt genomen. De VZW De Rand heeft immers een sociaal-culturele en een politieke doelstelling, terwijl het Bruegelproject een cultureel en ecologisch project is. Meestal doet het de cultuur geen goed wanneer de politiek te veel inbreng krijgt. Misschien is dit op termijn een optie, maar het Bruegelproject moet eerst nog verder uitgebouwd worden, zodat het nog sterker in zijn schoenen staat. Samenwerking is uiteraard wel mogelijk. De spreker zou ook graag een stand van zaken krijgen over het ecologische luik van het Bruegelproject. Hoe ver staat het met de aankoop van gronden ? Staat men achter op schema ? Wat zijn mogelijke oplossingen ?

Mevrouw *Grouwels* vreest dat het Bruegelproject dreigt verloren te gaan. De Groene Gordel wordt volgens het lid blijkbaar niet gerealiseerd. Enige tijd geleden vonden in deze Commissie hoorzittingen met alle Vlaamse ministers plaats (*Parl. St.* Vl. Parl., 2001-2002, nr. 1089/1). Minister Dua, Vlaams minister bevoegd voor Leefmilieu, plande de aankoop van groengebied, maar blijkbaar wordt dit niet afgewerkt. Komt de Groene Gordel er, of wordt het Bruegelproject herleid tot een culturele programmatie ? Wat is er aan van de geruchten als zou de culturele programmatie worden overgeheveld naar VZW De Rand ? VZW De Rand zou hier trouwens niet mee opgezet zijn.

De heer *Eloi Glorieux* deelt de visie van de heer Van Vaerenbergh met betrekking tot het Bruegelproject. Op cultureel vlak is er heel wat in beweging gekomen. Er staat een bloeiende culturele programmatie op stapel die veel mensen aantrekt. Er moet wel over worden gewaakt dat de programmatie niet te elitair is en voor een breed sociaal publiek toegankelijk is. Belangrijk is dat de managementstructuur van het Bruegelproject duidelijk vorm krijgt. Het ecologische luik van het Bruegelproject loopt veel minder vlot. De spreker stelt minister Dua, bevoegd voor Leefmilieu daarover te zullen aanspreken en eventueel hierover eens in deze commissie uit te nodigen. Het realiseren van de Groene Gordel rond Brussel blijft desalniettemin een belangrijk gegeven.

– *Conferentie van Vlaamse mandatarissen*

Mevrouw *Brigitte Grouwels* refereert naar het standpunt van de minister dat de Conferentie van Vlaamse mandatarissen zou moeten worden ondersteund door VZW De Rand. De spreker denkt dat dit heel nuttig kan zijn voor de administratieve ondersteuning, maar de politieke en morele ondersteuning moet elders gebeuren. Waarom komt deze Conferentie overigens niet meer samen ? Blijkbaar ontbreekt de motivatie hiertoe. De Vlaamse regering en de minister bevoegd voor de Vlaamse Rand moeten de Vlaamse mandatarissen actief politiek en moreel ondersteunen. Tijdens de vorige regering

kwamen deze mandatarissen regelmatig samen, en werd de situatie in de faciliteitengemeenten actief opgevolgd. Door deze regering wordt evenwel een passieve houding aangenomen.

De heer *Van Nieuwenhuysen* sluit zich aan bij de opmerking van mevrouw Grouwels over de Conferentie van Vlaamse mandatarissen. Ook dit kwam tot uiting op het colloquium georganiseerd door VZW De Rand. Er heerst een gevoel van verlatenheid en verweesdheid bij heel wat plaatselijke mandatarissen in de faciliteitengemeenten. Er is een initiatief nodig dat verder gaat dan administratieve ondersteuning om deze mandatarissen aan te moedigen, en ook om hen te betrekken bij de bijwerking van het Actieplan voor de Vlaamse Rand. Dit Actieplan zou zelfs voortdurend moeten worden bijgewerkt. De medewerking van de plaatselijke mandatarissen is daarbij aangewezen.

– *Huisvestingsbeleid en grondbeleid*

Mevrouw *Grouwels* is van mening dat een eerste grote uitdaging voor de Vlaamse Rand het huisvestingsbeleid is. Er moet in de Vlaamse Rand worden gezorgd voor betaalbare woningen voor Vlamingen. De huizen dreigen in de toekomst immers enkel nog voor de internationale gemeenschap betaalbaar te zijn. Minister Gabriels is als bevoegd Vlaams minister voor huisvesting ook verantwoordelijk voor de huisvesting in de Vlaamse Rand. Minister Gabriëls voorziet voor 2003 evenwel geen bijkomende dotatie voor het Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant om een sociaal grond- en woonbeleid te kunnen voeren, omdat de voorbije jaren reeds omvangrijke kredieten zijn toegekend. Betekent dit dat de middelen uit het verleden niet werden besteed ? Heel wat mandatarissen uit de faciliteitengemeenten stellen dat er een enorme nood is aan sociale woningen en betaalbare woningen.

Dezelfde problemen als bij het Bruegelproject stelden zich volgens de heer *Van Vaerenbergh* in het verleden ook met betrekking tot Vlabinvest. Hij benadrukt dat het in de ruime rand rond Brussel moeilijk is om in te grijpen op grondgebonden materies, zoals huisvesting. De spreker wil een aantal suggesties formuleren met betrekking tot het huisvestingsbeleid en Vlabinvest.

Ten eerste zou Vlabinvest voor de gemeenten opties à la carte moeten kunnen nemen. Vlabinvest zou ook niet enkel mogen dienen voor inwoners uit de Rand. Om instroom uit de rest van Vlaanderen mogelijk te maken, zou Vlabinvest ruimer moeten worden opengesteld. Bovendien heeft het geen zin nog te investeren in gemeenten waar de verfransing niet meer kan worden teruggedrongen. Beter is het om op de gemeenten te focussen waar de situatie nog niet hopeloos is, die dus nog niet volledig verfranst zijn. In sommige gemeenten is de meerderheid van de nieuwe inwoners van buitenlandse oorsprong. De komst van deze internationale gemeenschap zal de prijzen van gronden en woningen enorm doen stijgen. Bijgevolg zijn dan extra inspanningen nodig.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* vraagt of ze het goed begrijpt dat de heer Van Vaerenbergh ervoor pleit om de faciliteitengemeenten te laten vallen ? De heer *Etienne Van Vaerenbergh* antwoordt dat hij de prioriteit wil geven aan die gemeenten die nog te redden zijn. Als in bepaalde gemeenten 80 percent van de bevolking Franstalig is, dan is het zinloos om daar als Vlaamse Gemeenschap nog veel te investeren. De VUB-studie bewijst dat de faciliteiten geen zin hebben, en dat Vlaanderen hier enkel middelen aan verliest.

In Brussel zijn op het vlak van huisvesting wel oplossingen mogelijk. In de beleidsbrief voor Brussel staat dat er met de VZW Quartier Latin een aantal onroerende goederen voor Vlaamse studenten zullen worden beheerd. De heer van Vaerenbergh vraagt zich af waarom dergelijke oplossingen niet mogelijk zijn voor de Vlaamse Rand ? In Brussel worden bijvoorbeeld nu ook middelen van het Vlaams Brusselfonds aangewend voor de versnelde oprichting van ouderenvoorzieningen. Waarom kan men op het eigen Vlaamse grondgebied geen Vlaamse middelen voor dergelijke zaken aanwenden als dat zelfs in Brussel wel mogelijk is ? Deze middelen moeten niet in de administratie worden gestoken, maar wel rechtstreeks door verenigingen worden beheerd die snel en efficiënt het beleid kunnen helpen uitvoeren. De spreker polst voorts naar de stand van zaken in verband met de site van de VUB-ULB in Sint-Genesius-Rode.

De heer *Van Nieuwenhuysen* is het eens met de heer Van Vaerenbergh dat er extra aandacht nodig is voor een aantal Vlaamse gemeenten die de corridor met Wallonië vormen. Het moet dan wel om extra aandacht gaan, want het mag in geen geval minder aandacht tot gevolg hebben voor de andere gemeenten in de Rand en de faciliteitengemeenten.

Volgens de heer Van Nieuwenhuysen is het hoopvol dat vastgesteld kan worden dat er in sommige gemeenten in tien jaar tijd een verloop van 50 percent is bij de bevolking. Als men van dit gegeven gebruik wil maken, kan men enorme perspectieven

scheppen voor een woningbeleid. De Vlaamse regering beschikt trouwens over een instrument, met name het recht op voorkoop, maar zij maakt hier zo goed als geen gebruik van. De bevoegde minister, de heer Gabriels, heeft zich hier zelfs al duidelijk tegen uitgesproken. De spreker vraagt dat minister Van Grembergen dit ter sprake brengt binnen de Vlaamse regering. Er werd vandaag voorgesteld om de Vlabinvest-criteria uit te breiden. Vlabinvest wordt nu aangewend voor een steeds kleiner wordende groep. De vergrijzing van de Nederlandstalige bevolking zet zich door. Een mogelijke oplossing zou een verbinding met de Vlaamse Gemeenschap zijn, zodat wie dagelijks vanuit Vlaanderen naar Brussel of de Vlaamse Rand pendelt, ook kan worden aangetrokken. Vlabinvest en het huisvestingsbeleid blijven een groot probleem. Het is de laatste jaren ook steeds in andere handen overgegaan. Het wordt tijd dat er eindelijk een minister komt die hier echt werk van wil maken.

– *Jeugd- en sportwerking*

Mevrouw *Grouwels* haalt aan dat er ook nood is aan een goeduitgebouwde Vlaamse jeugd- en sportwerking. Sport is trouwens ook een interessante manier voor de verschillende gemeenschappen om elkaar te ontmoeten.

De heer *Christian Van Eyken* verwijst er naar dat VZW De Rand zich sinds kort ook met sport moet bezighouden. De VZW moet een Gordel voor de scholen organiseren. Blijft het hierbij of krijgt de VZW een nog ruimere opdracht voor de sportbeoefening in de ruime Rand ? Zal de VZW kunnen tussenkomen bij de verschillende sportclubs ? De spreker leest ook dat er een sportoverlegorgaan voor de zes faciliteitengemeenten zal worden gecreëerd. Wat is de bedoeling hiervan ? Waarom juist voor deze zes gemeenten ? De Nederlandstalige sportverenigingen zouden in deze koepel verenigd worden. Hoe wordt bepaald welke verenigingen Nederlandstalig of Franstalig zijn ? Er zijn immers sporttakken die met een federale liga werken, bijvoorbeeld voetbal en hockey. Vallen zij dan uit de boot ? Welke sportclubs uit de Rand worden gesubsidieerd via de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ? Er zou ook een speelpleinwerking in de zes faciliteitengemeenten moeten worden verzekerd. Betekent dit dat als de gemeente zelf al een speelpleinwerking uitbaat, er ook een speelpleinwerking door het gemeenschapscentrum wordt georganiseerd naast het gemeentelijke aanbod ?

– *Onthaal en promotie en integratie*

Mevrouw *Grouwels* wijst verder op de nood aan een gepast onthaalbeleid voor anderstaligen. Kan de minister wat meer verduidelijken wat hij bedoelt met het Huis voor het Nederlands ? De spreker is verrast dat er wordt aangekondigd dat zal worden nagegaan wat de netwerken van anderstaligen zijn, om hen beter te kunnen bereiken. De spreker dacht dat dit al lang was gebeurd.

De heer *Eloi Glorieux* benadrukt het belang van de organisatie van evenementen die vlot toegankelijk zijn voor anderstaligen als instrument voor hun integratie. Dit geldt niet enkel voor de nieuwkomers, maar ook voor wie hier al langer verblijft. De spreker vraagt daarom dan ook in het kader van het onthaal- en integratiebeleid aandacht voor voldoende maar ook aangepaste taalcursussen, in functie van de gezinssituatie, de werkuren, het niveau, de culturele achtergrond. Cursussen op maat bieden overigens het meeste kans op succes. De spreker vraagt waarom De Bosuil in Jezus-Eik het enige gemeenschapscentrum is waar geen taallessen worden georganiseerd. Er wonen in die gemeente immers ook veel Franstaligen. De heer *Etienne Van Vaerenbergh* antwoordt dat De Bosuil geen taallessen organiseert omdat er al een gemeentelijk initiatief is.

De heer *Glorieux* vindt het ook belangrijk dat het culturele aanbod toegankelijk wordt voor wie Nederlands volgt, maar ook voor de andere niet-Nederlandstalige inwoners. Men moet immers niet alleen proberen om mensen die Nederlandse les volgen warm te maken voor het culturele aanbod, maar ook om via culturele evenementen mensen te motiveren om een cursus Nederlands te volgen.

De heer Glorieux pleit er verder voor dat de initiatieven om handelaars ertoe aan te zetten Nederlands te gebruiken, worden voortgezet. De handelaars moeten mee het beeld uitdragen dat de Vlaamse Rand tot Vlaanderen behoort.

De heer *Christian Van Eyken* vraagt wat de resultaten zijn van de taalkampen die in 2002 werden georganiseerd ? Hoe ziet men dit voor de toekomst ? De spreker stelt dat de bevordering van de uitwisseling tussen de gemeenschappen een mooi principe is.

Met betrekking tot de versterking van het Nederlandstalig karakter van de Rand zal worden onderzocht of culturele en sportieve samenwerkingsverbanden tussen Brussel en de Vlaamse Rand kunnen worden gestimuleerd. Hoe ziet de minister dit concreet ? Op cultureel vlak zal het wellicht gaan om het uitwisselen van culturele programma's. Gaat het bij sportieve samenwerking om het delen van dezelfde sportinfrastructuur door verschillende clubs ?

Ook de heer Van Eyken vraagt verduidelijking over het Huis van het Nederlands. Wat houdt dit concreet in ? Waar wordt dit gehuisvest ?

De heer *Sven Gatz* stelt dat de studie van de VUB over de toestand in de faciliteitengemeenten een kille analyse geeft van dertig jaar faciliteiten. De toestand is er zelfs nog op verslechterd. De spreker heeft deze studie vergeleken met de INRA-studie, die op een aantal punten genuanceerder was. Deze studie wees op een grotere bereidheid van de bevolking in de Rand om Nederlands te leren. De spreker meent zich te herinneren dat een kwart tot een derde van de Franstalige bewoners in de Rand niet geïnteresseerd was om Nederlands te leren, een derde stond hier neutraal tegenover, maar een kwart tot een derde toonde meer dan gewone belangstelling. De laatste jaren zijn er, onder meer in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant, al veel inspanningen geleverd om het taalaanbod Nederlands zichtbaar te maken en te vergroten. Wat zal het Huis van het Nederlands hier nog aan toevoegen ? Komt er een dergelijk huis in de Vlaamse Rand ? In Brussel zou er in elk geval een dergelijk huis komen, maar om politieke redenen mag men niet het hele beleid voor de Rand daar centraliseren.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* haalt het nog steeds groeiend aantal anderstaligen aan in de Vlaamse Rand. Er is een zeer grote inspanning nodig om al deze mensen aan te spreken. De spreker denkt dat het zelfs een onmogelijke opdracht is om aan deze mensen te vragen dat zij zich integreren in een Nederlandstalige gemeenschap, die zelf een minderheid vormt in een aantal van de gemeenten. Men kan van deze mensen wel begrip vragen en de interesse opwekken voor de Nederlandstalige gemeenschap.

De heer *Eric Van Rompuy* stelt dat men in het kader van de bespreking van het ontwerp van decreet inburgering spreekt over een verplichte taalkennis voor nieuwkomers. De minister-president sprak in een of andere nota ook over verplichte taalkennis voor allochtonen in het algemeen. De goedkeuring van het inburgeringsdecreet zal zeker de discussie aanwakkeren over het Nederlandstalig karakter van de Rand en de kennis van het Nederlands bij Franstaligen in de Rand. Het is positief dat deze discussie naar aanleiding van het ontwerp van decreet inburgering zal moeten worden gevoerd. De heer *Sven Gatz* repliceert dat dit juridisch onmogelijk is voor Franstaligen. De heer *Eric Van Rompuy* stelt voorts dat het volgens de minister-president onvermijdelijk is dat er aan de faciliteiten zal worden gesleuteld.

– *Media*

Mevrouw *Brigitte Grouwels* herinnert zich dat vorig jaar in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand een hevig debat werd gevoerd over de problemen bij Ring TV. Gelukkig kwam er uiteindelijk een oplossing in de vorm van een eenmalige verhoging van de middelen. De spreker stelt dat dit echter maar een zeer tijdelijke oplossing is. In de begroting 2003 zijn de middelen van deze eenmalige verhoging reeds weggelaten. Wat zijn de plannen van de minister voor de toekomst van Ring TV ?

De heer *Glorieux* vindt het goed dat er vorig jaar een tijdelijke oplossing werd uitgewerkt voor Ring TV waardoor de zender, die een niet onbelangrijk medium is, in de ether kon blijven. De overeenkomst loopt evenwel in april 2003 af. Het is dan ook belangrijk om nu tot een meer structurele oplossing te komen, zowel voor Ring TV als voor ROB TV. Men mag niet steeds van jaar tot jaar tijdelijke oplossingen naar voren schuiven.

De heer *Eric Van Rompuy* merkt op dat in de beleidsbrief opnieuw wordt gesteld dat er moet gezocht worden naar een structurele oplossing voor de regionale zenders Ring TV en ROB-TV. Dit betekent dat de discussie over Ring TV en ROB-TV volledig opnieuw zal moeten worden hernomen. De spreker had vorig jaar begrepen dat de discussie over de fusie tussen Ring TV en ROB-TV was afgesloten. Er werd besloten om voor Ring TV oplossingen te zoeken binnen de budgetten voor de Vlaamse Rand en hiervoor ook als Vlaams Parlement het engagement aan te gaan.

De spreker stelt echter vast dat de communicatiebudgetten voor de Vlaamse Rand, wat onder meer betrekking heeft op de eenmalige overeenkomst met Ring-TV, met bijna 500.000 euro zijn verminderd, met de belofte dat er in april 2003 een evaluatie komt van de overeenkomst met Ring TV. Deze evaluatie zal wellicht positief zijn. Betekent de vermindering van de kredieten en de tekst van de beleidsbrief dat de discussie opnieuw helemaal wordt geopend ? Ring TV heeft een jaar in onzekerheid geleefd. Nu de discussie over de fusie met ROB is gesloten, heeft Ring TV opnieuw wat moed gevat. Structurele samenwerking zou financieel immers niet veel opleveren. Als nu de discussie opnieuw wordt geopend, zal er opnieuw onzekerheid komen.

De spreker dient namens zijn fractie amendement nr. 1 aan om het krediet voor Ring TV opnieuw terug te brengen tot het niveau van 2002 (*Parl. St.*

Vl. Parl. 2002-2003, nr. 15/2). Deze middelen moeten structureel worden verankerd in de begroting. De spreker is er zich wel van bewust dat ook de andere Vlaamse regionale zenders meer middelen vragen. Deze middelen kunnen bijgevolg niet uit de begroting voor Media van minister Van Mechelen komen, want dan is er geen stoppen meer aan. Indien men de middelen voor Ring TV inschrijft in de begroting voor de Vlaamse Rand, kan men wel onafhankelijk van de andere zenders een oplossing voor Ring TV uitwerken.

De heer *Eloi Glorieux* stelt dat hij met belangstelling uitkijkt naar het lezersonderzoek van de Randkrant. Enkele jaren geleden gaf het lezersonderzoek een heel grote tevredenheid aan over het redactioneel beleid. Het is belangrijk dat men regelmatig zaken kan bijsturen aan de hand van bevragingen.

– *Ontwerp van gemeentedecreet*

Mevrouw *Brigitte Grouwels* stelt dat ze tot voor kort heel ongerust was over de mogelijke nefaste gevolgen van het ontwerp van gemeentedecreet voor de faciliteitengemeenten. Het ontwerp hield immers een vermindering van het aantal schepenen in, en een rechtstreekse verkiezing van de burgemeester. Gelukkig slaat de Vlaamse regering volgens de media een andere richting in. Kan de minister dit toelichten ?

De heer *Eric Van Rompuy* is blij met de oplossing die is gevonden voor het gemeentedecreet. Zijn fractie was aanvankelijk bevreesd dat twee schepenen minder voor de faciliteitengemeenten problemen zouden inhouden voor Wemmel, Kraainem en Sint-Genesius-Rode. Deze vrees werd trouwens ook in deze commissie geuit. Het is positief voor de Vlaamse Rand dat de bepaling omtrent de vermindering van het aantal schepenen wordt teruggetrokken door de Vlaamse regering. Nu zal het mogelijk blijven om nog over Vlaamse schepenen in de Rand te blijven beschikken.

– *Onderwijs*

Mevrouw *Brigitte Grouwels* stelt bezorgd te zijn over de situatie van het onderwijs in de ruime Vlaamse Rand, maar geen gehoor te krijgen bij bevoegd Vlaams minister Vanderpoorten. In de Nederlandstalige scholen in de faciliteitengemeenten en in de ruime rand rond Brussel is er een enorme aangroei van anderstalige leerlingen. In de faciliteitengemeenten gaan zeer veel Franstalige kinderen naar Nederlandstalige scholen. Hier moet positief op worden gereageerd. Het gaat immers om ouders die willen dat hun kinderen integreren en Nederlands leren. Zowel Nederlandstalige als Franstalige ouders willen wel dat de kwaliteit van het onderwijs wordt gegarandeerd. Er is dan ook nood aan extra omkadering en ondersteuning voor deze scholen. In de faciliteitengemeenten zijn in de Nederlandstalige scholen ongeveer 80 percent van de kinderen anderstalig. Dit vormt een zeer grote uitdaging. De spreker vraagt dat minister Van Grembergen er bij minister Vanderpoorten op aandringt dat zij terzake een actief beleid voert, want tot op heden bleef het immers bij beloften.

Voorts vraagt de spreker dat de Vlaamse regering tot een conclusie komt inzake de Franstalige faciliteitenscholen. Al jaren wordt getracht om tot een constructief gesprek met de Franse Gemeenschap te komen, onder meer om de Nederlandstalige pedagogische inspectie toe te laten in de faciliteitenscholen om er de kwaliteit van het onderwijs van het Nederlands te controleren. Totnogtoe heeft men immers geen enkel zicht op de kwaliteit van het onderwijs van het Nederlands. In de begroting 2003 worden heel wat middelen ingeschreven voor de financiering van deze faciliteitenscholen. Deze middelen leiden evenwel niet tot meer integratie, zoals blijkt uit de VUB-studie. Als de Franse Gemeenschap elk gesprek weigert, moeten het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering hieruit hun besluit trekken. Dit kan eventueel het meest drastische besluit zijn, met name de afschaffing van de subsidies voor de Franstalige scholen.

De heer *Van Vaerenbergh* wijst op de noodzaak van maatwerk voor specifieke problemen voor die scholen in de Rand die geconfronteerd worden met een sterke instroom van anderstalige kinderen.

– *Beleid van de Vlaamse ministers ten aanzien van de Vlaamse Rand*

De heer *Eloi Glorieux* pleit voor een sterk geïntegreerd horizontaal beleid voor de Vlaamse Rand. Alle ministers moeten binnen hun specifieke bevoegdheidsdomeinen de nodige aandacht aan de Vlaamse Rand schenken. Hij vraagt een permanente aandacht voor de specifieke bevoegdheden van de verschillende ministers. Cultuur, onderwijs, huisvesting, mobiliteit en milieu moeten in de Vlaamse Rand immers een heel eigen specifieke invulling krijgen.

De heer *Etienne Van Vaerenbergh* stelt absoluut niet tevreden te zijn met het beleid van de Vlaamse ministers ten aanzien van de Vlaamse Rand. Toen hij in het verleden voormalig minister van Onderwijs, de heer Luc Vandenbossche, ondervroeg over

de gescheiden verlofregeling in het faciliteitenonderwijs, verklaarde deze dat daar een einde aan moest worden gesteld. Nu is er evenwel opnieuw sprake van een gescheiden verlofregeling in het faciliteitenonderwijs. De heer Van Vaerenbergh vindt dit onaanvaardbaar. In de regeringsverklaring wordt immers gesteld dat in Vlaanderen voor iedereen dezelfde regels gelden. Dit betekent ook dat in Vlaanderen in elke school dezelfde verlofregeling moet gelden. Het commissielid is het standpunt toegedaan dat men hier niet op mag terugkomen. Minister Vandenbossche heeft deze toezegging acht jaar geleden gedaan, maar nu is er een minister met een te lamme administratie om dit principe te doen naleven. De spreker heeft er genoeg van dat de Vlaamse regering haar decreten in de faciliteitenscholen niet doet naleven. Het decreet over de eindtermen laat in Vlaanderen geen enkele uitzondering toe. Ook in de faciliteitenscholen moeten de eindtermen worden gehaald. Het Nederlands moet er onderwezen worden, en de Vlaamse pedagogische inspectie moet erop kunnen toezien of dat onderwijs aan de kwaliteitsvoorwaarden voldoet. In dit parlement werd ook het ontwerp van decreet op de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's) goedgekeurd. Dat decreet bevat geen enkele uitzondering voor de faciliteitengemeenten. In Vlaanderen moeten alle leerlingen door deze centra worden begeleid, maar in de faciliteitengemeenten zijn nog steeds Franstalige centra actief. Dit is onbegrijpelijk. De akkoorden die in de periode 1971-1973 zijn afgesloten zijn volledig ongrondwettelijk. Gemeenschappen kunnen onderling immers geen akkoorden afsluiten. Er kan enkel via een samenwerkingsovereenkomst worden gewerkt. Al de rest is strijdig met de Grondwet.

De spreker is ook ontgoocheld door de minister bevoegd voor De Lijn, de heer Steve Stevaert. Het beleid van de provincie Vlaams-Brabant inzake taalpolitiek houdt duidelijk in dat alle informatie in de provincie eentalig in het Nederlands wordt rondgestuurd. De provincie past dit principe trouwens ook consequent toe. De hoofdzetel van De Lijn was vroeger in Anderlecht gevestigd, waardoor De Lijn onderworpen was aan de taalwetgeving van een gewestelijke dienst gevestigd in een tweetalig gebied. De Lijn heeft haar hoofdzetel echter verplaatst naar Leuven. Aangezien de hoofdzetel nu gelegen is in Vlaams-Brabant, is het taalregime voor De Lijn gewijzigd. Het taalregime komt nu overeen met het taalregime in de provincie Vlaams-Brabant. De Lijn is hier blijkbaar niet van op de hoogte, en vraagt nog steeds aan haar chauffeurs om tweetalig te zijn. Het personeel krijgt er ook een tweetaligheidspremie, wat strijdig is met de taalwetgeving.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* stelt vast dat de minister voor een sterk geïntegreerd beleid pleit. Het lid beschouwt dit als een kritiek aan het adres van de andere ministers, die te weinig zouden meewerken aan het beleid voor de Vlaamse Rand. Kan de minister dit verduidelijken ? Het meest in het oog springend is hetgeen vandaag door verschillende sprekers werd gesteld over de onderwijsproblematiek. Dit toont aan dat de minister van Onderwijs, mevrouw Vanderpoorten, hier helemaal geen aandacht voor heeft. Er werd vandaag ook verwezen naar minister Stevaert en de toepassing van de taalwetgeving door De Lijn. In de studie-Boes worden heel wat voorstellen geformuleerd die de situatie ten goede kunnen keren en die door minister Stevaert zouden moeten ten uitvoer worden gebracht. Minister Stevaert heeft terzake trouwens ook toezeggingen gedaan, maar op het terrein merkt men hier niets van. De spreker heeft de indruk dat er ook geen vooruitgang wordt geboekt inzake het taalgebruik bij de hulpdiensten in de Vlaamse Rand. Er kan geen beleid voor de Rand worden gevoerd zonder de medewerking van de andere ministers. Wat is het standpunt van de minister over het beleid van de andere ministers ten aanzien van de Rand ?

III. ANTWOORDEN VAN DE MINISTER

– *Algemeen – Beleidsbrief*

Minister *Paul van Grembergen* antwoordt dat in de verschillende beleidsbrieven van de vorige legislatuur en de huidige legislatuur inderdaad grotendeels dezelfde doelstellingen worden geformuleerd.

– *Bevoegdheden*

Minister Paul van Grembergen antwoordt dat hij over heel wat bevoegdheden beschikt, maar er toch nog te weinig heeft om te kunnen doen wat hij zou willen. Om een echt geïntegreerd beleid voor de Rand te kunnen voeren, zou men bijna voor de Rand over alle functionele bevoegdheden moeten beschikken. Politiek gezien is dit evenwel onmogelijk, vandaar dat de minister in elk geval tracht om binnen de aan hem toegewezen bevoegdheden consequent aandacht te hebben voor de Vlaamse Rand.

De minister stelt dat hij zijn eigen functionele bevoegdheden, met name Cultuur, Monumenten en

Landschappen, Jeugd, Vlaamse Rand, zo veel mogelijk tracht in te vullen ten aanzien van de Vlaamse Rand. Elk waardevol landschap dat voor bescherming in aanmerking komt, wordt door de minister goedgekeurd. Het is daarbij niet noodzakelijk dat de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest alles opkoopt, er zijn ook andere maatregelen mogelijk.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* repliceert dat de minister maar even is ingegaan op de opmerkingen over het beleid van de andere ministers ten aanzien van de Vlaamse Rand. Eigenlijk gaf de minister volgens het commissielid omfloerst toe dat hij niet gelukkig is met hun beleid. De spreker hoopt dat dit in de toekomst verandert, en dat de minister zijn andere collega's sterker onder druk zal zetten.

– *Actieplan*

Minister *Van Grembergen* repliceert dat het Actieplan van voormalig minister Anciaux werd voorgelegd aan de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en dat aan de commissie is voorgesteld om eventueel nog extra initiatieven te nemen die dan aan het nieuwe Actieplan zouden kunnen worden toegevoegd. Het Actieplan van 14 december 2001 was voor minister Anciaux een basisdocument waaraan al uitvoering kon worden gegeven.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen, voorzitter, stelt dat bij de regeling van de werkzaamheden kan worden bekeken hoe het Actieplan verder kan worden behandeld.

– *Rapport-Nabholz*

De minister deelt mee dat de interministeriële conferentie op federaal niveau sinds het rapport-Nabholz nog niet is samengekomen. De agenda van de conferentie wordt door de verschillende deelnemers bepaald. De Vlaamse vertegenwoordiging zal het rapport-Nabholz niet op de agenda plaatsen. Voor Vlaanderen is dit dossier afgerond. Het Vlaamse standpunt is bekend. De federale eerste minister heeft verklaard dat er niets kan worden gewijzigd aan de institutionele regels en aan onze taalwetgeving, en is daarin door alle andere ministers bijgetreden. Als dit punt door anderen wordt geagendeerd, dan zal de Vlaamse vertegenwoordiging zijn standpunt herhalen.

– *Onthaal en promotie en integratie*

De minister verklaart dat het heel belangrijk is om anderstaligen bij ons cultureel leven te betrekken. Cultuur is immers de spiegel van een gemeenschap. Cultuur is meertalig en kan de mens onder verschillende vormen aanspreken. Het is een uitstekend middel om mensen die zich hier komen vestigen, aan te spreken.

De minister stelt dat uit de studie van de VUB echter blijkt dat er bij Franstaligen een beeld over de Vlaamse gemeenschap bestaat dat op geen enkele wijze overeenkomt met hoe Vlamingen in realiteit denken, handelen en voelen. De minister betreurt dit heel sterk. Hij begrijpt niet hoe het komt dat de Franstalige gemeenschap die zich de voorbije decennia in de Rand is komen vestigen, obstinaat een vijandbeeld creëert van de gemeenschap waar zij zich is komen vestigen. Voor sommige Franstaligen heeft dit alles als finaliteit de taalgrens uiteindelijk te verleggen. Dit is een destructieve houding van de Franstaligen. Bovendien kan er nooit meer sprake zijn van het wijzigen van de taalgrens en de institutionele situatie. Het zou goed zijn mochten de Franstalige leiders die zich in de Vlaamse Rand hebben gevestigd en daar het beleid mee bepalen, eens nadenken over de engheid waarmee zij een politiek beeld ophangen van de Nederlandstalige gemeenschap. Het huisvestingsbeleid, onderwijs en ruimtelijke ordening zijn essentieel, maar als men geen wijziging kan teweeg brengen in de verkrampte houding van de Franstaligen ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap, die nochtans internationaal als een heel open gemeenschap wordt aanzien, dan zijn alle maatregelen die op de diverse terreinen worden genomen niet meer dan het verhelpen van symptomen. Men zal dan geen oplossing ten gronde bereiken. De vijandigheid van de Franstaligen moet worden doorbroken. De minister begrijpt niet hoe het humanistisch-politieke veld van de Franstaligen een dergelijk beeld kan blijven vertolken. De minister hoopt dat er op een bepaald ogenblik een kentering komt bij de politieke Franstalige leiders in de Rand die nu hun Franstaligheid met minachting voor anderen invullen. De cijfers die de laatste tijd worden gepubliceerd, staven deze hoop evenwel niet.

De minister benadrukt dat de Vlaamse gemeenschap nooit aan de Franstaligen heeft gevraagd om hun Franstaligheid te verloochenen. Vlaanderen vraagt enkel dat wordt erkend dat het publieke leven in de Rand en de faciliteitengemeenten Nederlandstalig is. Met het bestuur kan zelfs in het Frans contact worden opgenomen. Er wordt enkel gevraagd dat de Franstaligen zich inschakelen in het Nederlandstalig publieke leven en burger worden van de Vlaamse Gemeenschap. De minister vindt de houding van de Franstaligen onbegrijpelijk, te meer daar ze door hun afkomst, hun vorming en de middelen waarover ze beschikken

vooraanstaanden zouden kunnen zijn binnen de Vlaamse Gemeenschap. In andere Vlaamse steden zoals Gent en Antwerpen bekleden mensen die van Franstalige afkomst zijn intussen wel een vooraanstaande rol in het Nederlandstalige publieke leven. Zij zijn onder meer bedrijfsleider. Thuis cultiveren ze wel nog het Frans, maar hun kinderen gaan naar het Nederlandstalig onderwijs. Elke Vlaming die gestudeerd heeft en wat cultuur heeft participeert in grote mate aan de Latijnse culturele wereld. De minister begrijpt dan ook niet de haat van de Franstalige politieke leiders ten aanzien van de Nederlandstalige gemeenschap.

De heer *Christian Van Eycken* repliceert dat er inderdaad een aantal zaken zijn waardoor de Franstaligen in de Vlaamse Rand het gevoel hebben dat de Vlaamse Gemeenschap hen vijandig gezind is. Ten eerste zijn er Franstaligen die al meer dan dertig jaar in de Rand wonen. Ze ervaren dat de taalwetgeving zoals die in het begin werd geïnterpreteerd en werd toegepast, verandert. De spreker verwijst specifiek naar de omzendbrief-Peeters, die bij heel wat Franstaligen in de Rand hevige gevoelens opwekt, omdat ze nu telkens opnieuw moeten aanvragen om een Franstalige versie te kunnen krijgen van administratieve documenten. Een ander voorbeeld is de omzendbrief over de taalpremie. Deze omzendbrief stelt problemen bij het administratief personeel bij de besturen. Mensen die sinds 1997 worden aangeworven bij de gemeentebesturen, krijgen deze premie niet meer. Wie voor 1997 werd aangeworven, kan wel een taalpremie krijgen. Zo goed als 100 percent van de mensen aan wie de taalpremie niet meer wordt toegekend, zijn Nederlandstalige Vlamingen.

De spreker stelt vast dat de minister aanvaardt dat de Franstaligen hun taal beleven en een cultureel leven uitbouwen, maar waarom wordt het Franstalige verenigingsleven dan niet gesubsidieerd ? De spreker haalt aan dat de minister daarvoor verwijst naar een cultureel samenwerkingsakkoord dat er moet komen tussen de Franse en de Vlaamse Gemeenschap. In het decreet op het jeugdwerkbeleidsplan staat dat jeugdverenigingen in het Nederlands moeten werken om voor subsidiëring in aanmerking te komen. In Linkebeek is er een jeugdhuis dat zowel voor Franstaligen als voor Nederlandstaligen openstaat. De statuten zijn in beide landstalen opgesteld. Om deze reden kan het jeugdhuis geen aanspraak maken op subsidies in het kader van het decreet op het jeugdwerkbeleidsplan. Ook Franstalige jeugdverenigingen vallen uit de boot. Het feit dat Nederlandstalige jeugdbewegingen wel subsidies krijgen, schept een negatief beeld bij de Franstaligen. De Franstaligen ervaren ook een probleem met de bibliotheken. In veel gemeenten maken zij meer dan de helft van de bevolking uit, maar volgens de wet mogen in openbare bibliotheken maar 25 percent van de boeken niet-Nederlandstalig zijn. Deze 25 percent moet dan nog eens tussen verschillende talen worden opgedeeld, waardoor voor Franstaligen maar 10 tot 20 percent overblijft. Hierdoor bieden deze bibliotheken geen dienst aan de bevolking. Een openbare dienst moet klantgericht werken en er rekening mee houden als 60 percent van de lezers Franstalige boeken vragen en 30 percent Nederlandstalige boeken en 10 percent anderstalige boeken. Exploration du monde werd tot voor kort rechts en links door Franstaligen georganiseerd, maar dit is nu onmogelijk geworden omdat het door Vlaanderen wordt verboden. Dit zijn allemaal pijnpunten die de Franstaligen als een vijandige houding beschouwen. Ook uitspraken dat de faciliteiten op termijn moeten worden afgeschaft, creëren bij de Franstaligen een vijandige houding. De spreker begrijpt de bezorgdheden van de minister. Hij stelt zelf ook te trachten een brug tussen beide gemeenschappen te slaan, maar men moet wel rekening houden met wat leeft bij de Franstalige gemeenschap.

De *minister* antwoordt dat hij de gevoeligheden van de Franstaligen wel wil trachten te begrijpen. Wel stelt hij vast dat de Franstaligen blijven vasthouden aan de opvatting als zou het gaan om een tweetalig gebied. Ze willen niet inzien dat het gaat om het eentalig gebied Vlaanderen waarin ook aan de Franstaligen mogelijkheden worden geboden om zich in te schakelen. Voor de Franstaligen bestaat de oplossing erin dat het gebied als een tweetalig gebied wordt erkend, en dat er subsidies komen ook voor het Franstalige verenigingsleven. De constitutionele afspraken liggen echter vast. Aan beide zijden van de taalgrens kwamen er faciliteitengemeenten. De Franstaligen zijn echter nooit de geest van deze afspraken nagekomen.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* stelt dat het betoog van de heer Van Eycken voor haar bewijst dat de Franstaligen in de Rand zeer goed beseffen dat ze in het Nederlandstalig taalgebied wonen. Als Vlamingen in Wallonië of in een ander land gaan wonen, moeten ze zich ook in de lokale taal tot de overheid richten. De spreker hoopt wel dat er een cultureel akkoord komt tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap. Dit vereist onder meer wel dat er een fundamenteel respect aanwezig is voor elkaar, en dat de Franstaligen het Nederlandstalig taalgebied erkennen.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* stelt dat de minister een bijna emotionele oproep deed aan de

Franstaligen en een warm pleidooi hield voor openheid. Men zou bijna geneigd zijn om hierop in te gaan. Men moet evenwel realistisch blijven en beseffen dat deze oproep die hier zo aanstekelijk overkomt, veel minder gehoor krijgt in de buitenwereld. De heer Van Eycken stelde dat het door de omzendbrieven is dat de Franstaligen hun stekels hebben rechtgezet. Lang voor deze omzendbrieven was er in de faciliteitengemeenten evenwel al sprake van een verfransing. Juist de openheid van de Vlamingen heeft ertoe geleid dat de taalgrens in de loop van de geschiedenis steeds verder naar het noorden is opgeschoven. De spreker stelt vast dat de minister hier zijn prioriteit van wil maken, maar denkt persoonlijk dat men meer kans van slagen heeft als men zijn prioriteiten op institutioneel vlak legt en werkt aan de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Het is een gemiste kans dat dit deze legislatuur niet werd gerealiseerd. Deze splitsing zou wellicht tot meer resultaten leiden dan de volledige beleidsbrief die vandaag voorligt.

De *minister* antwoordt dat hij later nooit het verwijt wil krijgen dat hij als Vlaams minister van Cultuur en van Binnenlandse Aangelegenheden een enggeestig, onverdraagzaam en kleinzielig politicus was. Hij wil wel worden herinnerd als een politicus die cultuur, verdraagzaamheid en openheid in het geheel van het beleid heeft trachten in te brengen.

Het Huis van het Nederlands is niet alleen een noodzakelijk initiatief voor Brussel. Ook in de Rand zou er een dergelijk huis moeten worden ingeplant. Hierover is wel nog niets beslist. De minister belooft de inzichten van de commissie – met name een groter aanbod taallessen, een verhoging van de kwaliteit van de taallessen, en een materiële inplanting – in te brengen op het overleg met minister Vanderpoorten. De informatie over het resultaat van de taalkampen zal achteraf aan de commissieleden worden bezorgd.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* merkt op dat er niets is gezegd over het bevorderen van het Nederlands in de faciliteitengemeenten en in de Rand. De spreker vermoedt dat er geen beleidsplan is uitgewerkt rond de studie-Boes over het Nederlands in het straatbeeld. Hiervoor moet meer worden ondernomen. De spreker steunt het pleidooi van de heer Glorieux om de initiatieven ten aanzien van de handelaars voort te zetten. In bepaalde gemeenten wordt in winkelcentra en grootwarenhuizen heel agressief opgetreden ten aanzien van mensen die Nederlands spreken. Er is zelfs sprake van pesterijen. Het beleid om het Nederlands als taal te blijven promoten, mag absoluut niet verzwakken.

– *VZW De Rand*

De *minister* verduidelijkt dat de VZW De Rand een Verzelfstandigd Extern Agentschap (EVA) wordt. Vertrekpunt is de hervorming van de Vlaamse overheid in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid. Vermits er een samenwerkingsverband bestaat tussen de VZW, de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse overheid, wordt de VZW een Verzelfstandigd Extern Agentschap. Het agentschap zal worden geleid door een ambtenaar die rechtstreeks verantwoording verschuldigd is aan de minister van Cultuur. De doelstellingen van het EVA zullen niet beperkend zijn. Wanneer de raad van bestuur oordeelt dat het jeugdwerkbeleid, sport, cultuur, en ruimtelijke ordening deel moeten uitmaken van de doelstellingen, dan kan de raad van bestuur dat beslissen. De raad van bestuur krijgt voor haar doelstellingen budgettaire middelen waarbinnen moet worden gehandeld.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* vraagt of hij het goed heeft begrepen dat het bij de VZW De Rand de raad van bestuur zal zijn die beslist welk beleid wordt gevoerd en welke acties worden ondernomen. De *minister* antwoordt dat er een beleidscel komt die onder de politieke verantwoordelijkheid van de minister van Cultuur staat. De raad van bestuur en de directeur of manager zullen de middelen krijgen om het beleid uit te voeren in pragmatische punten. Het beleid zelf zal het resultaat zijn van de politieke discussie die in het parlement en in de regering wordt gevoerd.

De minister stelt dat het niet de bedoeling is dat VZW De Rand en het Bruegelproject samensmelten, omdat elk zijn specifieke doelstellingen heeft.

– *Bruegelproject*

De minister verklaart dat hij het Bruegelproject voor 100 percent steunt. Hij stelt vast dat er met lof wordt gesproken over de culturele invulling van het Bruegelproject, en met bezorgdheid over de verwezenlijking van de Groene Gordel. Hij hoopt dat het kastelenlandschap op een bepaald ogenblik een grote aantrekkingskracht krijgt. Ook de Loirekastelen oefenen een ongelooflijke aantrekkingskracht uit op cultuur, geschiedenis en erfgoed. De minister antwoordt dat het aankoopcomité momenteel onderzoekt of het park in Sterrebeek kan worden aangekocht. De minister zal er bij minister Dua op aandringen dat de aankoopdossiers met

betrekking tot de Groene Gordel met bekwame spoed worden afgehandeld.

– *Ontwerp van gemeentedecreet*

De minister antwoordt met betrekking tot het ontwerp van gemeentedecreet dat de Vlaamse regering vele rationele argumenten had om het aantal bestuursmandaten in de gemeenten te verminderen. Na discussie in het Vlaams Parlement en uit bezorgdheid voor de bestuursverantwoordelijkheid van de Vlamingen in de faciliteitengemeenten, heeft de Vlaamse regering met grote eensgezindheid beslist om het aantal schepenen niet te verminderen. Bovendien hoopt de regering dat de invoering van het systeem D'Hondt ter vervanging van het systeem Imperiali mede de mogelijkheid moet bieden om de Vlaamse vertegenwoordiging in de faciliteitengemeenten veilig te stellen. Als de globale houding van de inwoners echter niet verandert om elkaar te ontmoeten, en zich in de plaatselijke gemeenschap in te schakelen, dan blijft er een probleem.

– *Huisvestingsbeleid en grondbeleid*

Het door de heer Luk Van Nieuwenhuysen aangehaalde grote verloop qua bevolking in de Vlaamse rand, geeft de minister niet veel hoop. Men kan immers de stromen van vestiging niet zomaar omkeren. Op de internationale instroom heeft de overheid zeer weinig greep. De mensen die zich hier vestigen om bij internationale instellingen te werken zijn zeer pragmatisch van inslag. Ze vestigen zich daar waar ze een geschikte woning vinden, waar er vervoersmogelijkheden en internationale scholen zijn. De minister hoopt wel dat men de internationale gemeenschap kan duidelijk maken dat het voor hen een verrijking zou zijn als ze zouden deelnemen aan het rijke Vlaamse culturele leven. Dit zal wel altijd bij een uitnodiging blijven. Echt verplichten kan men natuurlijk niet.

De minister deelt verder mee dat de site van de VUB in Sint-Genesius-Rode deel uitmaakt van Vlabinvest. De minister heeft hier op dit ogenblik niet meer gegevens over. Hij belooft wel een stand van zaken te bezorgen.

– *Jeugd- en sportwerking*

De minister antwoordt dat het de bedoeling is het sportbeleid in de gemeenten vanuit de VZW De Rand en vanuit de provincie mee te dragen als een essentieel element van samenleven, van verenigingsleven, van mogelijkheden om contact te leggen. De minister stelt dat hij het niet zou begrijpen wanneer Franstaligen zich niet zouden kunnen integreren in het Nederlandstalige sportleven dat door VZW De Rand en door de provincie Vlaams-Brabant wordt aangeboden, want voetbalspelertjes uit de hele wereld integreren snel bij Vlaamse sportclubs. De minister stelt dat hij tegen de apartheidsregels in Afrika was, en dat hij dezelfde opinie aanhoudt voor de Vlaamse Rand. Vermits het publieke leven in de Rand volgens de wet Nederlandstalig is, blijft het een voortdurende uitnodiging voor de Franstaligen om zich in dit publieke leven te integreren. Nederlandstalige jeugd- en sportverenigingen worden nu reeds worden ondersteund, met succes. Deze ondersteuning zal zeker worden voortgezet en uitgebreid.

– *Media*

De minister antwoordt dat er inderdaad akkoorden bestonden in verband met Ring TV en ROB. Andere regionale zenders kijken evenwel met argwaan naar elke vorm van financiering van Ring TV door de Vlaamse overheid. Zij hebben immers ook financiële problemen, en kampen met grotere doelstellingen en ambities dan zij kunnen realiseren. Bij de evaluatie zal er moeten worden bekeken welke oplossing voor Ring TV en ROB kan worden gezocht. Dit is nog niet uitgeklaard binnen de Vlaamse regering.

IV. INDICATIEVE STEMMINGEN

– *Vlaamse Rand*

Artikel 14

Het aan de commissie toegewezen artikel 14 – gedeelte Vlaamse Rand wordt indicatief aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Amendement nr. 1 van de heer *Eric Van Rompuy* en mevrouw *Brigitte Grouwels* (*Parl. St.* Vl. Parl. 2002-2003, nr. 15/2) strekt ertoe het aan Ring TV voorbehouden bedrag terug op te trekken, omdat volgens de indieners het probleem van Ring TV nog niet van de baan is. Op die manier zou het voortbestaan van Ring TV kunnen gewaarborgd worden. Verder kan het de Vlaamse regering aansporen om uiteindelijk met een definitieve oplossing uit te pakken.

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 7.

Programmatabel

Programma 11.6 – Vlaamse Rand

Programma 11.6 – Vlaamse Rand wordt indicatief aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

Het geheel van de aan de commissie voor Brussel en Vlaamse Rand toegewezen gedeelte van het ontwerp van uitgavenbegroting – Brusselse aangelegenheden wordt indicatief aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Brigitte GROUWELS

Luk VAN NIEUWENHUYSEN